

POVIJESNI RAZVOJ KOMORNE TAMBURAŠKEGLAZBE/ KONCERT PREMA PROGRAMU

Marijanović, Martin

Master's thesis / Diplomski rad

2023

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: Josip Juraj Strossmayer University of Osijek, Academy of Arts and Culture in Osijek / Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, Akademija za umjetnost i kulturu u Osijeku

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:251:431922>

Rights / Prava: [In copyright/Zaštićeno autorskim pravom.](#)

*Download date / Datum preuzimanja: **2025-03-12***

**AKADEMIJA ZA
UMJETNOST I KULTURU
U OSIJEKU**
**THE ACADEMY OF
ARTS AND CULTURE
IN OSIJEK**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Arts and Culture in
Osijek](#)

SVEUČILIŠTE JOSIPA JURJA STROSSMAYERA U OSIJEKU
AKADEMIJA ZA UMJETNOST I KULTURU
ODSJEK ZA INSTRUMENTALNE STUDIJE I
KOMPOZICIJU S TEORIJOM GLAZBE
SVEUČILIŠNI DIPLOMSKI STUDIJ
TAMBURAŠKO UMIJEĆE

MARTIN MARIJANOVIC

**POVIJESNI RAZVOJ KOMORNE
TAMBURAŠKE GLAZBE
DIPLOMSKI RAD**

Mentorica: doc. art. Mia Elezović

Sumentor: ass. Filip Novosel

Osijek, 2023.

Sažetak

Tambura se na Balkanu pojavila između 14. i 15. stoljeća uslijed raznih osvajanja različitih naroda. U ovim se krajevima udomaćila i našla svoj stalni dom. Od tih vremena do danas mijenjala je oblik postavši onakva kakvu ju danas poznajemo. Godine 1847. osječki gradski poglavar Pajo Kolarić prvi je put sa svojom tamburom i s još pet drugih svirača ovog instrumenta osnovao prvi tamburaški ansambl u povijesti. Njegovi nasljednici Mijo Majer i Ivan Sladaček nastavljaju tradiciju razvoja tambure pa tako Majer 1882. osniva prvi tamburaški orkestar s dirigentom, a Sladaček sklada prvu partituru za tamburaški ansambl. Začetke komorne tamburaške glazbe povezujemo s događajem iz 1847. jer je tada prvi put tambura zasvirala u nekom ansamblu. Važan događaj za tamburu i tamburašku glazbu dogodio se 1937. godine osnivanjem tamburaškog saveza u Osijeku kada su se dogovorile ključne stvari za daljnji razvoj koncertne tamburaške glazbe. Osim toga, pokretanje *Festivala tamburaške glazbe Jugoslavije*, danas *Međunarodnog festivala umjetničke tamburaške glazbe*, ključan je za razvitak u skorijoj povijesti jer okuplja razne orkestre i komorne sastave na jednom mjestu, donoseći nove skladbe i poticaj na razvitak koncertantnog glazbovanja. Za nastavak uspona komornog muziciranja na tamburi jednako je važno i uvođenje tambure u školski sustav i na akademije, gdje se sve više njeguje sviranje u komornom ansamblu i orkestru, a samim time i potiče na usavršavanje komornog muziciranja. Skladatelji sve više pišu za komorne ansamble, čak i oni koji nisu upoznati s ovim instrumentom.

Ključne riječi: tambura, tamburaška glazba, komorna tamburaška glazba, festival, tamburaški ansambl, školski sustav

Summary

Tamburitza appeared in the Balkans between the 14th and the 15th Century amid different conquests by various peoples. It found its everlasting home in these parts. From then on, it has been changing its shape, becoming as we know it today. In the year 1847 Osijek town Chief Pajo Kolarić, with his tamburitza, along with five other players of this instrument founded the first ever tamburitza ensemble. His descendants Mijo Majer and Ivan Sladaček continue the tradition of the evolution of tamburitza, leading up to the year 1882 when Majer founded the first tamburitza orchestra led by a conductor and Sladaček composes the first score for a tamburitza ensemble. We associate the beginnings of the tamburitza chamber music with an event from 1847 when tamburitza played for the first time as a part of an ensemble. An important event for tamburitza and tamburitza music happened in 1937 by founding a tamburitza alliance in Osijek when major agreements have been made on the further evolution of the concert tamburitza music. Moreover, founding of the *Festival of the tamburitza music of Yugoslavia*, today *International festival of the artistic tamburitza music*, was a key factor in evolution in the near future because it connects different orchestras and chamber music ensembles in one place, bringing new compositions and an incentive for the development of the concert music making. What is equally as important for the continued growth of the chamber music making with tamburitza is the implementation of tamburitza in the school system and to the academies, where the playing in a chamber music ensemble and orchestra is being more and more cherished, and is along with that being encouraged to perfect the chamber music playing. The composers have been composing for the chamber music ensembles now more than ever, even those who haven't been properly introduced to this instrument.

Key words: tamburitza, tamburitza music, chamber tamburitza music, festival, tamburitza ensemble, school system

SADRŽAJ

UVOD	1
1. Komorna glazba; značenje i smisao	2
2. Povijest tambure i tamburaštva	3
2.1 Prvi tamburaški zbor Paje Kolarića	8
2.2 Prvi tamburaški orkestar Mije Majera	12
2.3 Prva partitura za tamburaški zbor Ivana Sladačeka	14
3. Komorna tamburaška glazba	15
3.1 Skladatelji i skladbe	16
3.2 Obrane klasičnih skladbi za komorne tamburaške ansamble	35
4. Komorni tamburaški sastavi na MFUTG-u	38
Zaključak	42
Bibliografija	44
Popis slika	45
Prilozi	46
Prilog 1: Intervju sa skladateljem Tomislavom Uhlikom	46
Prilog 2: Vladimir J. Hafner: <i>Proljetna pjesma</i>	48
Prilog 3: Vinko Vodopivec: <i>Zvečer</i>	50
Prilog 4: Josip Andrić: <i>Djevojačke sanje</i>	52
Prilog 5: Kamilo Kolb: <i>Melodija</i>	54
Prilog 6: Božo Potočnik: <i>Da smo se ranije sreli</i>	58
Prilog 7: Pero Gotovac: <i>Na dvorskem plesu</i>	62
Prilog 8: Siniša Leopold: <i>Loptica</i>	67
Prilog 9: Jurica Hrenić: <i>Tema i varijacije u d-molu</i>	76
Prilog 10: Tomislav Uhlik: <i>Tambura da camera</i>	112
Prilog 11: Helena Skljarov: <i>Nije pristojno</i>	130

UVOD

Put dug četiri tisućljeća prošla je tambura da bi postala onakva kakvu ju danas poznajemo. Nošena osvajanjima i invazijama Arapa, Turaka i ostalih osvajačkih naroda, došla je na tlo Balkana prije šest stoljeća. Prolazeći taj dug put, mijenjala je oblik i svrhu. Iako je stara oko 4000 godina, tamburaška glazba nešto je mlađa. Ono što danas smatramo tamburaškom glazbom počelo je prije nešto više od 150 godina. Prva osoba koja je okupila više svirača i skupila ih u jedan ansambl bio je Pajo Kolarić. To se dogodilo u Osijeku 1847. godine u jeku hrvatskog narodnog preporoda. Nije samo Pajo Kolarić osoba koja je zaslужna za razvitak tambure i tamburaštva na ovim prostorima. Valja spomenuti i nasljednike Paje Kolarića – Mijo Majer i Ivan Sladaček. Majer je prvi okupio koncertantni tamburaški orkestar s dirigentom, a Sladaček je prvi napisao partituru za tamburaški ansambl. Kada su spomenuti glazbenici živjeli i radili, tambura se mijenjala i razvijala te je od dvoglasnih, troglasnih i četveroglasnih tambura, kvartnog i kvintnog sustava, došla do vrhunca razvjeta, postala je onaj instrument kakav danas poznajemo. Početak skupnog muziciranja s dojenom tamburaške glazbe Pajom Kolarićem možemo povezati s početcima komorne tamburaške glazbe. Iako danas pod pojmom komorne tamburaške glazbe shvaćamo glazbu namijenjenu koncertantom izvođenju, sviranju obrada klasične glazbe i izvorno napisanih kompozicija, Kolarić je svirao narodne i domoljubne pjesme, no prvi se put dogodilo to da je glazba tambura zazvučala u nekom ansamblu, tj. komornom sastavu. Pokretanje *Festivala tamburaške glazbe Jugoslavije* bio je veliki pomak za tamburu i tamburaštvo. Okupljanje tamburaških orkestara iz cijele bivše Jugoslavije, pa i šire, bilo je vrlo značajno u cjelokupnom razvoju. No taj je festival bio namijenjen isključivo tamburaškim orkestrima pune 33 godine. Tek je 1994. na festival uvedena kategorija *Mali tamburaški sastavi (komorni sastavi)*. Pisanje originalnih kompozicija za komorne tamburaške ansamble nije bilo popularno među skladateljima sve do početka ovog tisućljeća, pa tako nema ni puno skladbi napisanih za komorni tamburaški ansambl. Važan pomak u razvoju komornog muziciranja na tamburi uvođenje je tambure u školstvo i na akademije. Sve više skladatelja počinje pisati za komorne tamburaške ansamble te je zadnjih nekoliko godina sve više izvorno napisanih djela za takve vrste ansambala. O svemu tome i nešto više bit će riječi u nastavku rada.

1. Komorna glazba; značenje i smisao

Na jednom kraju je solo glazba koja zahtijeva samo jednog izvođača (npr. sonata za klavir ili violinu), s druge strane, tu je orkestralna glazba (simfonije, koncerti i slično), ta djela uključuju mnogo više izvođača, obično orkestar u punom sastavu, iako se u nekim slučajevima dodaje i zbor (oratoriji, mise, simfonije...). Na ovom spektru od solista do orkestra u punom sastavu, komorna glazba nalazi se negdje u sredini. Djelo komorne glazbe obično izvodi između dva i devet svirača, iako, budući da postoje i komorni orkestri, linije podjele između komorne glazbe i orkestralne glazbe postaju donekle zamagljene. Budući da je skladana za manje izvođača od orkestralne glazbe, komorna glazba ima intimniji, promišljeniji i osobniji dojam. Djelo komorne glazbe može izgledati više kao dijalog između izvođača, ali također i između tih izvođača i slušatelja. Kako je u svom izvornom smislu pisana za izvođenje na manjim mjestima, poput salona, palača i slično, komorna glazba najčešće ima jednog izvođača po dionicu i u većini slučajeva nema dirigenta.

Najmanji oblik komorne glazbe uključuje samo dva izvođača. Ovo se često, iako ne uvijek, odnosi na klavir i još jedan instrument i naziva se sonata. Primjerice, Johannes Brahms, jedan od značajnijih skladatelja koji je posvetio veliki dio svog opusa komornoj glazbi, napisao je dvije sonate za violončelo (za violončelo i klavir), dvije sonate za klarinet (za klarinet i klavir) te tri sonate za violinu (za violinu i klavir) (Wright, 2022.). U tamburaškoj komornoj glazbi rijetke su skladbe za dva, najčešće se sviraju djela klasične glazbe (sonate) prilagođene za tamburu. Tako dionicu violončela, klarineta ili violine zamjenjuje brač ili bisernica, uz suradnju klavira. Neka od djela originalno napisanih za tamburaški duo jesu sljedeća: J. Andrić: *Osječka barkarola* (za dva brača), V. Zirdum: *Fantazija za brač i klavir*, T. Ranogajec: *Arhaična sonata* (za A-brač i klavir), Š. Čarli Botica: *Introdukcija i precipitato* (za A-brač i klavir).

Komorna glazba koja uključuje tri izvođača naziva se trio, a najčešća postava uključuje klavir, violinu i violončelo (klavirski trio). Neke od ostalih postava tria mogu biti rog, violina i klavir, puhački trio, gudački trio... (Wright, 2022.). Kod klavirskog tria prilagođenog za tamburu instrumente poput roga, violončela, klarineta ili violine zamjenjuju brač ili bisernica, uz suradnju klavira.

Kada govorimo o glazbi za četiri izvođača, najčešće se susrećemo sa sastavom gudačkog kvarteta. Također postoje i klavirski kvarteti, ali i ostale solucije poput kvarteta saksofona, kvarteta klarineta ili gitarskog kvarteta (Wright, 2022.). U tamburaškoj je glazbi velik broj kvarteta. Najčešći je sastav tih kvarteta ovakav: bisernica, brač, E-brač i čelo. Kada

se radi o obradi gudačkog kvarteta za tambure, tada violine I. i II. zamjenjuju bisernica i brač, violu zamjenjuje E-brač, a violončelo zamjenjuje tamburaško čelo. Neka od djela napisanih za tamburaški kvartet jesu sljedeća: B. Potočnik: *Da smo se ranije sreli*, T. Uhlik: *Tambura da camera*, F. Novosel: *Bunjevačka igra i fuga*, A. Horvat: *Ruptura*, L. Mjeda Čuperjani: *Time frame*.

Prešavši na glazbu za pet izvođača, Brahms je napisao jedan od najpoznatijih klavirskekvinteta (za klavir i gudački kvartet). Njemački je skladatelj također skladao nekoliko gudačkih kvinteta (za dvije violine, dvije viole i violončelo) i nekoliko gudačkih seksteta (dodajući još jedno violončelo). Nije iznenadujuće da zvuk, kako se broj izvođača povećava, postaje puniji i topliji (Wright, 2022.).

Tamburaška literatura sadrži djela komorne glazbe, no ta je brojka još uvijek oskudna, ali sklada se sve više.

2. Povijest tambure i tamburaštva

Proces oblikovanja tambure kakve danas poznajemo trajao je više tisućljeća. Osim tambure, iz perzijskog žičanog instrumenta dugog vrata i kruškolikog oblika starog oko 4000 godina potječe i ruska balalajka i domra, ukrajinska bandura, talijanska mandolina, španjolska gitara i ostali instrumenti koji se ubrajaju u žičane trzalačke instrumente. Narodi Bliskog istoka taj su instrument na razne načine već oblikovali te ga svojim invazijama i osvajanjima donijeli na tlo Europe tijekom 14. i 15. stoljeća, Arapi u Italiju i Španjolsku, Turci u Rusiju i Ukrajinu preko Kavkaza i Crnog mora, a kasnije i na Balkan. Tijekom godina razvoja i oblikovanja na ovdašnjim prostorima razvila se tambura i tamburaška glazba koja je danas simbol i dio naše glazbene kulture i stvaralaštva. U povjesnom razvoju glazbene baštine tambura i tamburaška glazba imaju posebno mjesto. Proizašavši iz naroda i narodnog muziciranja, pokušava dosegnuti izraziti umjetnički položaj glazbenim stvaralaštvom, reprodukcijom, obrazovanjem i izradom instrumenata.

Prvi povijesni dokument o tamburi potječe iz 1551. godine od pratitelja francuskog konzula na putu za Tursku, putopisca Nikolaja, koji je u Carigradu vidio kako Turci uče bosanske janjičare svirati tamburu. Nešto više od jednog stoljeća kasnije tambura se spominje u narodnoj pjesmi, a sredinom 18. stoljeća o tamburi pjevaju dalmatinski pjesnik Andrija Kačić

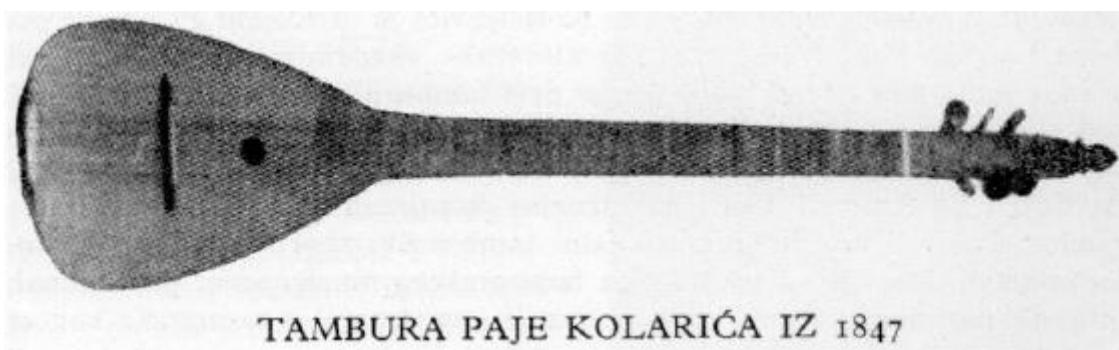
Miošić i slavonski pjesnik Matija Antun Relković koji ju spominje u svojem epu objavljenom 1762. godine:

„.... pak dobavi bubenj i svirale,

baš ako ćeš i tambure male.“¹

Krajem 19. stoljeća tambura, koja je do tada bila poznata kao solistički instrument (tambura samica), pojavila se kao dio tamburaškog ansambla na tlu Bačke seobom naroda iz Bosne i Slavonije. Tamburaški ansamblji inspirirali su se ciganskim violinskim sastavima koji su u sastavu imali i cimbal. Izrađene su tambure različitih veličina kako bi imitirale različite uloge violinskih glazbala. Postupno su se proširile iz Bačke u Slavoniju gdje su se ukorijenile. Ovi tamburaški zborovi² uglavnom su bili prisutni u gradskim sredinama i često su nastupali u kavanama, što im je donijelo nadimak „kavanski orkestri“ (Sremac, 2002, str. 58).

Godine 1847. Osječanin Pajo Kolarić osniva prvi amaterski tamburaški ansambl i postavlja temelje tamburaškom umjetničkom muziciranju i glazbenom stvaralaštву. Pajo Kolarić svirao je na tamburi sličnoj samici (pogledaj sliku 1) koja je u dužini bila duga 95 cm. Kruškoliki je trup bio dugačak 23,5 cm, a širok na najširem dijelu 17 cm. Vrat je bio dug 44,5 cm, širok 5 cm i glave dužine 26,5 cm s deset čivija u glavi, to jest deset žica (Dragun, Njikoš, & dr., 2007., str. 102). Takva vrsta tambure slična je instrumentu u Bosni poznatom kao saz, s deset do dvanaest žica, što pokazuje da je tambura na naše prostore došla iz Bosne i da je tambura Paje Kolarića posve slična bosanskom tipu saza.

Slika 1. Tambura Paje Kolarića

Nije Kolarić samo svirao i skladao, već je i uporno radio na usavršavanju tambure. Na razvoj tambure najviše su utjecala bosanska kordofona glazbala (šargija, karaduzen), ali i

¹ Antun Relković, M.: *Satir iliti divji čovik, X: Pirovi*, 1762., str. 145

² Tamburaški zbor: prvotni naziv za tamburaški ansambl.

mađarski i austrijski izučeni majstori glazbalari. To je vidljivo u usporedbi glave romantične bečke gitare Johanna Georga Stauffera i tambure Farkaševa sustav (pogledaj sliku 2 i 3) (Jeić, 2017, str. 255). Do sredine 19. stoljeća svirale su se tambure uglavnom s jednom žicom ili s više žica, svirajući ih sve odjednom *tremolo* ili *non tremolo*. Osnivanjem prvih tamburaških ansambala sredinom 19. stoljeća došlo je do potrebe za unapređivanjem tambure pa su se tako gradile tambure različitih veličina, ugađanja i različitih funkcija u ansamblu. Uglavnom su to bile troglasne i četveroglasne tambure kvartnog ili kvintnog sustava.

Slika 2. Romantična bečka gitara

Slika 3. Tambura Farkaševa sustava

Tamburaška glazba postala je neizostavni dio povijesti Osijeka, a zahvaljujući Kolariću Osijek je postao središte tamburaške glazbe. Franjo Kuhač, koji je također iz Osijeka, zaslužan je za znanstveni pristup tamburaškoj glazbi. Njegovo istraživanje i dokumentiranje pridonijeli su njezinu širenju i prepoznavanju koje je prenio u Zagreb, dok je Mijo Majer tamburaške ideje i nastojanja prenio u praksi osnivanjem prvog koncertnog tamburaškog orkestra *Hrvatska lira* 1882. godine. Pera Ilić iz Sr. Karlovaca kasnije je također u Beograd donio tamburaški duh i omogućio širenje ovog glazbenog stila u Srbiji.

Krajem 19. stoljeća duh tamburaštva zahvatio je sve naše krajeve. Osnivanje tamburaških ansambala postalo je uobičajena praksa, proširivši se čak i izvan granica Hrvatske.

U Austriji i Njemačkoj, a posebno Češkoj i Americi, osjetio se utjecaj tamburaške glazbe. Time je tambura postala neizostavni dio identiteta iseljeništva i podsjetnik na domovinu. Ovo je također vrijeme kada su se u Italiji širili mandolinski orkestri, a u Rusiji orkestri balalajki i domri. Pojavljuju se skladatelji koji se priklanjaju ovoj vrsti glazbe te nastaje glazbena literatura za tamburaške orkestre, kao i za mandolinske orkestre i orkestre balalajki i domri.

Razvoj tamburaškog muziciranja u ansamblima tijekom povijesti obilježila su dva glavna smjera. Prvi smjer, vojvođanski, karakteriziraju manje skupine tamburaša koje vodi primaš bez dirigenta. Izvode narodne pjesme, kola, potpurije, koračnice i aranžmane popularnih kompozicija drugih autora. Ove manje skupine nisu imale dirigenta, a njihov je fokus bio na izvođenju glazbe za zabavu i veselje. Drugi smjer, slavonski, počeo je s Pajom Kolarićem koji je promijenio tamburaški razvoj preusmjerivši ga s vulgarnog profesionalizma na amatersko muziciranje. Pod utjecajem Franje Kuhača Mijo Majer je formirao prvi koncertni tamburaški orkestar s dirigentom i postavio temelje za stvaranje izvorne tamburaške koncertne literature, koja je uključivala i djela renomiranih skladatelja poput Ivana Zajca. Ovaj smjer naglo je zahvatio sve krajeve Hrvatske, postajući dijelom društvenog, građanskog i radničkog kulturnog života.

Do Prvog svjetskog rata vojvođanski smjer teritorijalno je bio ograničen na vojvođanske i srbijanske krajeve, dok se slavonski smjer naglo proširio na ostale krajeve, postavši dijelom đačkog, građanskog i radničkog kulturnog života. Proširio se i izvan naših granica, dosegnuvši Austriju, Njemačku, Češku i druge dijelove svijeta zahvaljujući našim iseljenicima. Međutim, između dva svjetska rata došlo je do kritičnog zastoja u koncertnom tamburaštvu, zbog čega je vojvođanski smjer proširio svoje djelovanje prema zapadu. S druge strane, slavonski smjer nastavio je napredovati, sa Slovenijom i tadašnjom Čehoslovačkom među prvima koje su se istaknule u tom području. U Hrvatskoj je tamburaško muziciranje ponovno ojačalo, a Osijek je bio domaćin osnivanja prvog Tamburaškog saveza osnovanog 1937. godine. Istovremeno su hrvatski iseljenici u Americi osnovali svoj najreprezentativniji tamburaški orkestar, *Duquesne University Tamburitzans*, koji je postao središnje mjesto američkog tamburaškog života.

Osijek je bio ključan grad u zbližavanju i povezivanju dva tamburaška smjera koji su se razvili u razdoblju od sredine 19. do sredine 20. stoljeća. Nakon 1950. godine koncertno je tamburaštvo prolazilo kroz kritičnu fazu, a Osijek je ostao vjeran dugogodišnjoj tradiciji te je tražio suradnju s novosadskim tamburaštvom. Zahvaljujući tom savezništvu slavonski i vojvođanski smjer prvi su se put spojili u Novom Sadu 1958. godine, gdje se održala prva konferencija tamburaša koja je označila povijesni trenutak. Na toj konferenciji, uz prihvatanje

izvornog tamburaškog stvaralaštva, definirane su jedinstvene tamburaške partiture i nazivlje (dionice u orkestru: bisernica I. i II, brač I, i II, E-brač, čelo, bugarija i berde) te su postavljene smjernice za daljnji tamburaški život i razvoj u smislu jedinstvenih glazbenih težnji. Nakon Novog Sada, slične dogovori održani su u Osijeku, Zagrebu i Slavonskom Brodu. Tada je nastala ideja da se godišnje održavaju festivali tamburaške glazbe u Osijeku kao festivalskom gradu koja je i ostvarena 1961. godine.

U isto se vrijeme razvijalo i američko tamburaštvo oko Pittsburgha gdje je rasla težnja za što umjetničkim afirmiranjem tamburaške glazbe. U Pittsburghu je, prema ideji koju je još prije Drugog svjetskog rata iznio dr. Josip Andrić u Zagrebu, 1961. godine osnovana *Tamburaška filharmonija* (*Tamburitzza Philharmonic Orchestra*) u okviru *Duquesne University Tamburitzans*. To je bilo u isto vrijeme kad je u Osijeku održan prvi *Festival tamburaške glazbe Jugoslavije* (Andrić, 1962, str. 3-6). Drugi *Festival* održan je 1962. godine, a nakon toga sve do 1992. godine Festival se održava svake druge ili treće godine. Iste se godine mijenja i naziv festivala u *Festival tamburaške glazbe Republike Hrvatske*, a 1993. u *Festival hrvatske tamburaške glazbe*. Nakon 1992. Festival se održava svake godine i isto tako mijenja naziv nekoliko puta.

Prvi profesionalni tamburaški orkestar osnovan je 1941. godine – tada pod nazivom *Tamburaški zbor*, a danas *Tamburaški orkestar Hrvatske radiotelevizije*, bio je ansambl za izvođenje tradicijske glazbe, vezan isključivo za radijski program. Orkestar sve do danas radi ne svirajući samo tradicijsku glazbu, već i ostale žanrove (obrade klasične glazbe, originalne skladbe za tamburaški orkestar itd.) te je još uvijek jedini profesionalni tamburaški orkestar u Hrvata.

**Tamburaški sastav Šokadije Zagreb iz 1939.
godine s dvije bisernice, dva brača,
bugarijom i tamburaškim čelom i berdama**

Slika 4. Tamburaški sastav Šokadije Zagreb, 1939.

2.1 Prvi tamburaški zbor Paje Kolarića

Tambura je svoj dom u pronašla ravnoj Slavoniji uz druge tradicionalne instrumente poput diplica, frule, dvojnica i gajdi. No njezinu popularnost i značaj ojačao je hrvatski narodni preporod koji je potaknuo narodnu svijest i ljubav prema vlastitoj glazbi. Osijek je, kao metropola Slavonije, odigrao ključnu ulogu u tom razvoju, i to zahvaljujući Paju Kolariću, gradskom senatoru koji je 1847. osnovao prvi građanski tamburaški zbor sa 6 članova i postao prvi skladatelj tamburaške glazbe.

Kako je sredinom 19. stoljeća Zagreb darovao hrvatskoj glazbenoj kulturi Vatroslava Lisinskog, a Rijeka Ivana Zajca, tako je i Osijek dao svoja dva glazbena velikana – Paju Kolarića i Franju Ksavera Kuhača. Ta tri grada bila su nekoć pod utjecajem tudihih glazbenih kultura – Rijeka talijanske, a Zagreb i Osijek njemačke.

Ilirski je pokret započeo s revolucionarnim zamahom koji se čvrsto suprotstavio stranim utjecajima na našem narodnom tlu. U to je vrijeme duh romantizma prevladao u umjetničkoj

Europi te se nastojao probuditi vlastiti nacionalni ponos na svim kulturnim poljima, a rezultat toga bilo je stvaranje novih glazbenih djela. Vatroslav Lisinski, Ivan Zajc, Pajo Kolarić i Franjo Ksaver Kuhač bili su zvijezde našeg tadašnjeg glazbenog razvoja. Zapadna Hrvatska, na čelu sa skladateljima Lisinskim i Zajcem, težila je približavanju europskom glazbenom razvoju. Stvarali su umjetnička djela u najvećim oblicima instrumentalne i vokalno-instrumentalne glazbe, iznimno doprinoseći hrvatskoj i europskoj glazbenoj baštini. S druge strane, istočna Hrvatska, posebice Slavonija, afirmirala se zahvaljujući Kolariću i Kuhaču. Oni su istraživali i izvukli naše narodne glazbene vrijednosti koje su se nagomilale kroz mnogo stoljeća.

Slavonija, na primjeru Paje Kolarića i Franje Ksavera Kuhača, jasno pokazuje da je bila ključna u novom glazbenom razvoju, usklađenom s europskim standardima. Njihov smisao za afirmiranje narodnih elemenata u glazbi označio je početak novog smjera u našoj glazbenoj kulturi.

U Slavoniji je tamburaštvo duboko ukorijenjeno. Još prije dvjesto godina Matija Antun Relković spominje tamburu kao dobro poznato glazbalo u tom kraju. Važnost tamburaštva očituje se i u pjesmi *Horvatska domovina* koju je 1835. godine napisao Antun Mihanović (10. 6. 1796. – 14. 11. 1861.):

„Luč iz mraka, dalko sija,
po veseloj livadici,
pesme glasno breg odbija,
ljubni poje k tamburici.“³.

Kasnije ju je uglazio Josip Runjanin (8. 12. 1821. – 2. 2. 1878.) te je postala hrvatskom himnom.

³ Antun Mihanović: *Horvatska domovina*; sedma strofa pjesme.

D A N I C Z A

Teechaj I.

Dana 14. Szusheza 1835.

Br. 10.

Početek je vedení dat
Stvar velikéj srdci mala,
Velké i dlečne sváři
Stvar malýhna vedení skváři.
Vitezovič.

HORVATSKA DOMOVINA.

Lěpa naša domovino,
Oj junáčka zemljo mila;
Stare slave dědovino,
Da bi vazda čestna bila!

Mila, kano si nam slavná,
Mila si nam ti jedina,
Mila, kuda si nam ravná,
Mila, kuda si planina!

Vedro nebo, vedro čelo,
Blaga persa, blage noči,
Toplo lěto, toplo dělo,
Bistre vode, bistre oči.

Vele gore, veli ljudi,
Rujna lica, rujna vina,
Silni gromi; silni udi; —
To je naša domovina!

Ženju serpi, mašu kose,
Dđđ se žuri, snope broji,
Škriplju vozi, brašno nose,
Snaša preduć malo doji:

Pase marha, rog se čuje,
Oj, oj zvenči, oj, u tmine,
K ognju star i mlad šetuje; —
Evo t' naške domovine!

Luč iz mraka dalko sija,
Po veseloj luvadici,
Pěsme glasno brěg odbija,
Ljubni poje k tamburici;

Kolo vode, živo kolo,
I na berdu, i v dolini,
Plešu mladji sve okolo; —
Mi smo, pobre, v domovini!

Magla, što li, Unu skriva?
Ni I' to našin jank turobni?
Tko li moleč smert naziva?
Il' slobodni, il' su robni?

„Rat je, bratjo, rat junaci,
Pušku hvataj, sablju paši,
Sedlaj konjče, hajd pešjaci,
Slava budi, gdi su naši!“

Buči bura, magla projde, —
Puca zora, tmina běží, —
Tuga mine, radost dojde, —
Zdravý slobost, — dušman leží!

Veseli se, tužna mati,
Padoše ti verli sini,
Ko junaci, ko Horvati,
Ljaše kerveu domovini!

Teci, Sava hitra, tecí
Nit' ti Dunaj silu gubi,
Kud li šumiš, svetu reci:
Da svog' doma Hrvat ljubi,

Dok mu njive sunce grije,
Dok mu hrastje bura vije,
Dok mu mrtve grob sakrije,
Dok mu živo serdee bije!

Slika 5. Antun Mihanović – *Horvatska domovina*

I pjesnici ilirskog pokreta, Ivan Mažuranić (1814. – 1890.), Stanko Vraz (1810. – 1851.), Mato Topalović (1812. – 1862.) i drugi, pridaju tamburi opće narodno pravo. Tambura je išla u korak s razvojem slavonske narodne pjesme i kola.

Godine 1847. Pajo Kolarić oformio je prvi tamburaški zbor u Osijeku, čime je grad postao ne samo tamburaško središte Hrvatske već i cijelog slavenskog juga. Tradicije sviranja tambura, kao što su Kačićeva (1704. – 1760.) iz Makarskog primorja, Jukićeva (1818. – 1857.) s bosanskih planina, Relkovićeva (1732. – 1798.) iz slavonske Posavine i Katančićeva iz bunjevačke Subotice, sjedinile su se u inovativnom pristupu Paje Kolarića. Njegova tambura iz Osijeka, tada najraširenije narodno glazbalo, započela je nov put u našu umjetničku kulturu.

Oblikovanjem prvog tamburaškog zbora od šestorice građana glazbenih amatera, Kolarić je tamburi dao potpuno novu funkciju u hrvatskom glazbenom životu. Dosadašnji pristup sviranju tambure bio je ograničen, bez šireg kulturnog vidokruga. Kolarić je, međutim, to promijenio, slično reformatorima balalajke, domre i bandure u Rusiji, a i prije nego što je netko drugi među južnim Slavenima učinio nešto tako. Baš je tambura instrument koji će biti izdignut iznad svih naših narodnih glazbala te je u Slavoniji, Srijemu i Bačkoj postala najistaknutiji instrument, potiskujući gajde. Do danas nijedan drugi narodni instrument našeg kraja nije prošao sličnu reformu kao što je Kolarić učinio s tamburom.

Kolarićeva reformatorska uloga izdignula je tamburu kao jedini naš narodni instrument koji može parirati drugim instrumentima svjetske glazbene kulture. Tambura je stekla vlastitu izražajnu fizionomiju, orkestralni sastav i glazbenu literaturu, čineći ju individualnom pojавom u općem glazbenom razvoju.

Premda je Kolarić bio i skladatelj, on nije svoju veličinu istaknuo toliko svojim skladanjem, koliko time što je bio prvi reformator jedne grane naše glazbe. On ju je izvukao iz njezine primitivnosti i izdignuo ju na polazno mjesto za njezino kulturno oblikovanje. Pajo Kolarić bio je prvi u Hrvatskoj i na slavonskom jugu koji je jedno naše narodno glazbalo uzeo iz ruku seljaka i primitivnih svirača, prenio ga u grad, dao ga građanima i predao utjecaju kulturnog glazbenog strujanja.

Zanimljiva je i koincidencija događaja – iste 1847. godine kada je Lisinski oputovao u Prag na glazbene studije i skladao operu *Porin*, kada se rodio Franjo Ciraki (1847. – 1912.), pjesnik najboljeg požeškog djela *Florentinske elegije*, kada je Luka Ilić Oriovčanin (1817. – 1878.) izdao zbirku *Slavonske varoške pjesme* i samo godinu dana kako je Ivan Mažuranić (1814. – 1890.) spjevala naše najljepše epsko djelo *Smrt Smajl-age Čengića*, pročuo se Osijekom prvi put Kolarićev tamburaški zbor. Sve te povijesne činjenice kolikogod nemaju među sobom izravne veze, ipak čine – s još mnogim drugima – značajnu sliku doba koje daje liku Paje Kolarića osobitu važnost.

Nakon Paje Kolarića tamburaška glazba počela se širiti prema drugim dijelovima Hrvatske i šire. Ivan Sladaček (1820. – 1899.) i Mijo Majer (1863. – 1915.), inspirirani Kolarićevom kulturno-umjetničkom misijom, krenuli su iz Osijeka u Zagreb noseći tamburu sa sobom. Put prema Zagrebu predstavljao je početak nove faze tamburaške glazbe i njezina širenja. Nakon što je tambura stigla u Zagreb, njezin se utjecaj brzo proširio na sve gradove i varošice diljem Hrvatske. Svoj je put nastavila i izvan granica Hrvatske, zahvativši Sloveniju, pošavši putem Vatroslava Lisinskog prema Pragu i udomivši se u Češkoj. Put tambure nije se

zaustavio samo na europskom tlu. Kao pratiteljica naših radnika iseljenika, dospjela je na sve kontinente, od Kanade do Indokine i Novog Zelanda. Gdje god su naši ljudi otišli, bila je s njima, čuvajući duh domovine i postajući prepoznatljiv simbol hrvatske kulture.

Pajo Kolarić, zahvaljujući svojoj revolucionarnoj ideji i duhu ilirskog pokreta, dao je tamburi novi zadatak. Prepoznao je da i mi imamo vlastite mogućnosti koje mogu obogatiti naš opći glazbeni život, a njegova vizionarska misija potaknula je razvoj tamburaške glazbe kao prepoznatljivog izričaja.

Pajo Kolarić, rođen 17. siječnja 1821. u Osijeku, završio je gimnaziju u rodnom gradu i 1840. godine pridružio se gradskoj službi. Tijekom godina napredovao je i 1861. postao je gradski senator. Već kao mladića, Kolarića je osvojio narodni duh hrvatskog preporoda te je aktivno podržavao ilirske ideje.

Osim što je bio nadaren glazbeni stvaralac, Kolarić je bio poznat kao veseljak, vješt pjevač i izvrstan tamburaš. Bio je skladatelj melodija koje su se do danas očuvale i postale dijelom opće narodne baštine. Kada je Petar Preradović (1818. – 1872.), najpoznatiji pjesnik toga vremena, napisao pjesmu *Tko je srce u te dirno*, kojom je opjevao ljubav prema rodnoj grudi, Kolarić je bio toliko zanesen Preradovićevim stihovima da je skladao melodiju za tu pjesmu, koja se brzo proširila i postala poznata u narodu. Iako je istu pjesmu uglazbio i Vatroslav Lisinski, najveći hrvatski skladatelj toga vremena, Kolarićeva melodija postala je popularnija i daleko poznata (Njikoš, 2011, str. 52-57).

Kroz Kolarićev rad i inovacije tambura je postala simbol hrvatske glazbene baštine, a njegova želja da podigne kulturnu vrijednost tambure i tamburaške glazbe ostavila je snažan pečat. Pajo Kolarić umro je 13. studenog 1876. ostavivši iza sebe velik doprinos tamburaškoj glazbi, a svojim nasljednicima dao je zadatak za daljnje promicanje i uzdizanje tambure i tamburaštva. Danas je Kolarić poznat kao ključna figura u razvoju tamburaške glazbe te je njegova uloga najznačajnija za njezin opstanak i popularnost kroz povijest.

2.2 Prvi tamburaški orkestar Mije Majera

Mijo Majer (1863. – 1915.) ostavio je neizbrisiv trag u povijesti tamburaške glazbe. Pri kraju Kolarićeva života gimnazijalac Majer prve poduke o glazbi prima u Osijeku, a nakon toga odlazi u Zagreb gdje se dodatno usavršava u klasi profesora Antuna Strockla. Osim studija

filozofije, Majer je završio i tečaj harmonije i kontrapunkta pod mentorstvom Antona Brucknera na bečkom sveučilištu.

Jedan od njegovih najvećih doprinosa bio je upravo u reformiranju tambure. Kao vrstan poznavatelj hrvatske narodne glazbe, Majer je okupio mlade studente u Zagrebu i osnovao prvi tamburaški zbor s dirigentom 1882. godine, zbor sveučilištaraca *Hrvatska lira* (Njikoš, 2011, str. 75-76). Nakon gotovo godinu dana priprema, zbor *Hrvatska lira* pripremio je prvi tamburaški koncert u Zagrebu 1883. godine. Time je oblikovan novi smjer tamburaške glazbe, koncertantni smjer. Iste godine Majer odlazi na daljnje školovanje u Beč kod Brucknera i počinje sve više skladati koncertne skladbe za tambure, što je bio značajan korak u razvoju tamburaške glazbe (Andrić, 1962, str. 12 prema Sremac, 2002, str. 58-59).

Majerovu strast prema tamburi potaknuo je upravo Pajo Kolarić od kojega je naslijedio ljubav prema ovom instrumentu. Svoje znanje sviranja tambure stekao je u Osijeku da bi kasnije u Zagrebu okupio tamburaški ansambl s dvostruko više članova nego što je imao Kolarić. Taj sveučilišni tamburaški zbor odigrao je veliku ulogu u razvoju tamburaške glazbe koja se zapravo tek od njegova osnutka počinje naglo širiti (Njikoš, 2011, str. 75-76):

Osnovni sastav zagrebačkog tipa tamburaškog ansambla sastojao se od tamburaškog okteta: dvije bisernice, tri brača, dvije bugarije i basa. U tom su sastavu napisane i prve zagrebačke tamburaške partiture za tamburaški ansambl od osam dionica. Takav sustav bio je prva općenito prihvaćena forma orkestralnog muziciranja na tamburama od osamdesetih godina 19. stoljeća sve do Prvog svjetskog rata (Njikoš, 2011, str. 43).

Zagrebački tamburaški orkestar sveučilištaraca brzo je stekao veliku popularnost. Putovali su Hrvatskom i Slovenijom gdje su ostavili snažan dojam, a nastupi su potaknuli osnivanje raznih tamburaških zborova među đacima, građanstvom i radnicima. Njihova prva koncertna turneja izvan domovine odvela ih je u Prag 1883., gdje su nastupali za vrijeme svečanog otvaranja Praškog narodnog kazališta. Njihov nastup izazvao je divljenje među Česima koji su bili oduševljeni zvukom tambura, a pozivi za gostovanja u drugim češkim gradovima počeli su se samo nizati. Tambura je postala iznimno popularna među Česima koji su zahvaljujući inspiraciji ovog orkestra osnivali vlastita tamburaška društva i zborove. Djelo Mije Majera, osnivanje prvog tamburaškog zbora u Zagrebu, utjecalo je na širenje i razvoj tamburaške glazbe u Hrvatskoj i izvan nje.

M. Majer bio je i iznimno plodan skladatelj koji je stvorio mnoge originalne skladbe za tambure i pjevačke zborove. Među njegovim najranijim skladbama za tamburaški zbor nalazi

se koračnica *Junak iz Like*, koja se temelji na narodnim melodijama. Napisao je i prvi tamburaški karišik⁴ *Hrvatsko prelo*. Također je skladao za muški pjevački zbor u kombinaciji s tamburama, to su skladbe *Podoknica*, *Noću* i *Napitnica*. Napisao je još i dva karišika za tambure: *Karišik hrvatskih napjeva* i *Vijenac hrvatskih napjeva* te *Hrvatsko kolo* (Njikoš, 2011, str. 75-76).

2.3 Prva partitura za tamburaški zbor Ivana Sladačeka

Osječanin Ivan Sladaček (1820. – 1899.) bio je učitelj glazbe i orguljaš. Na zahtjev tadašnjih osječkih privatnih tamburaških zborova napisao je, prema uputama Franje Kuhača da ne dira u tehničku stranu tambure, prvu partituru za tamburaški zbor. Slijedeći njegove upute, Sladaček je uzeo narodne pjesme iz Kuhačevih zapisa koji su bili objavljeni u zbirci *Južnoslovenske narodne popievke* 1878. godine u Zagrebu te ih je instrumentirao i skladao nekoliko karišika (potpurija).

Sladaček je i sam osnovao tamburaški zbor u Vukovaru s kojim je 1880. godine došao u Zagreb, gdje je u starom kazalištu priredio vrlo uspješan koncert. Bilo je to prvi put da se i u glavnom gradu Hrvatske čulo tamburaško muziciranje po notama. Program koncerta bio je sastavljen uglavnom od narodnih kola i nekoliko prerađenih skladbi za tambure koje je priredio Sladaček. Iz programa je vidljivo da se na koncertu u Zagrebu, među ostalim, izvodilo i *Kolo u C-duru*. Nažalost, nijedna Sladačekova partitura nije sačuvana. Koncertu je prisustvovao i Franjo Ksaver Kuhač koji je 1877. godine objavio raspravu u radu *Prilog za povijest glasbe južnoslovenske* u kojoj je opisao sve tambure i protumačio kako bi se mogle ugoditi za sviranje po notama (Njikoš, 2011, str. 68).

⁴ Karišik – povezani niz narodnih ili operetnih arija i sl.; potpuri.

3. Komorna tamburaška glazba

Hrvatski skladatelj Vatroslav Lisinski (1819. – 1854.), koji je 1845. godine skladao prvu hrvatsku operu *Ljubav i zloba*, pošao je sa svojim pjevačkim kvartetom 1846. na koncertnu turneju. U Bačkoj i Srijemu naišao je na tamburaše koji su svirali u kvartetnim sastavima. To se tamburaško muziciranje Lisinskom toliko svidjelo da je zapisao i harmonizirao za svoj pjevački kvartet ne samo narodne pjesme što ih je od tih tamburaša čuo već je i sam skladao jednu pjesmu nazvavši ju *Tamburaška*.

U tamburaškoj je literaturi velik broj kvarteta. Već spomenuti Osječanin Ivan Sladaček, kada je prvi put godine 1880. priredio tamburaški koncert u Zagrebu, nastupio je s tamburaškim kvartetom, to jest u sastavu tamburaškog zbora od četiri tambure (Njikoš, 2011, str. 41-42). Sladačekov tamburaški kvartet može se usporediti s današnjim estradnim tamburaškim sastavima, što se kosi sa shvaćanjem onoga što danas nazivamo tamburaški kvartet koji najčešće svira klasičnu glazbu.

Najčešći sastav tamburaškog kvarteta danas je ovakav: E-bisernica, A-brač, E-brač i A-čelo. Ovisno o skladatelju, taj se sastav može mijenjati pa tako u nekim partiturama na mjesto E-brača dolazi A-brač II. ili na mjesto E-bisernice dolazi još jedan A-brač. Točan sastav kvarteta nije uvriježen kao kod gudačkog kvarteta, gdje je točno definiran sastav dionica ansambla. Do sredine 20. stoljeća sastav kvarteta najčešće su činila dva melodijска i dva ritamska instrumenta, to jest dva brača, bugarija i bas. S vremenom jedan brač zamjenjuje bisernica, bugariju E-brač, a bas A-čelo.

Iako je kvartet najistaknutiji oblik sastava u komornom tamburaškom sviranju, za punoću zvuka još je značajniji tamburaški kvintet, sekstet, septet i oktet. U takvim sastavima dodaju se i ritamski instrumenti, bas i bugarija, no to najviše ovisi o skladatelju i njegovim preferencijama te tretiranju instrumenata u ansamblu.

Uvođenjem tambure u glazbene škole i akademije sve je više komornih tamburaških ansambala. Iako ti ansambli funkcioniraju u školskom sustavu te nisu u stalnom sastavu i nisu profesionalni ansambli, značajni su zbog razvoja komorne tamburaške glazbe. Jedini današnji profesionalni tamburaški ansambl jest *Zagrebački tamburaški kvartet* koji, po riječima članova, ima za cilj tamburu prezentirati u umjetničkom komornom muziciranju, naručivanje novih djela izvorno pisanih za njih, a samim time i promoviranje hrvatskih skladatelja diljem svijeta.

3.1 Skladatelji i skladbe

Slika 6. Vladimir Josip Hafner

Vladimir Josip Hafner (1886. – 1907.),

Osječanin, istaknuo se iza Kolarića i Majera najviše kao osječki tamburaški skladatelj. Premda je mlad umro, mnogo je skladao. Bio je tamburaški dirigent u Osijeku i u Tarnovu u Galiciji. Uz koračnice *Slava Lisinskom*, *Lijepa ciganka*, *Osječki djever* i druge, skladao je polke, mazurke, gavote, fantazije, valcer *U ljetnoj noći* za tamburaški kvartet i karišik *Pod slavonskim lipama*. Njegove su i dvije tamburaške operete – *Veseli daci* i *Seoska sablast* – pa je Hafner uz Prejca i Vodopivca među prvim kompozitorima tamburaških opereta. Surađivao je u sisačkoj *Tamburici*, a napisao je i studiju o Šandoru Bosiljevcu (Andrić, Tamburaška glazba, historijski pregled, 1962, str. 36).

Vladimir Josip Hafner skladao je tercet *Proljetna pjesma* 1906. godine. Iako je prerano umro od tuberkuloze, navršivši tek 21 godinu, skladao je nekolicinu skladbi među kojima je i ova. Napisana je za brač, bugariju i berdu. Kako je prije spomenuto u tekstu, skladatelji ranijih razdoblja koji su skladali za tamburaške komorne ansamble, skladali su kompozicije većinom za dva prateća instrumenta (najčešće bas i bugarija) i za jedan ili više melodijskih instrumenata (pogledaj sliku 7), no u pravilu su ritamski instrumenti bili zastupljeni u kompozicijama.

Sam naziv skladbe govori da se ne radi o složenoj kompoziciji, već o pjesmi koja je skladana za tercet te se sama partitura sastoji od dvije stranice. Iako se ne može usporediti s komornim skladbama velikih skladatelja toga doba, jedno je od prvih komornih djela napisanih za tambure te je jedan od temelja komorne tamburaške glazbe i poticaj za daljnji razvoj iste.

Kako je napisana za jedan melodijski instrument (brač) i dva prateća (bugarija i bas), može se protumačiti i kao skladba za brač solo uz pratnju.

Proletna pjesma

TERZETT

VLADIMIR J. HAFNER (1906)

Andante

Slika 7. Vladimir J. Hafner: *Proletna pjesma*, ulomak iz partiture (1906.)

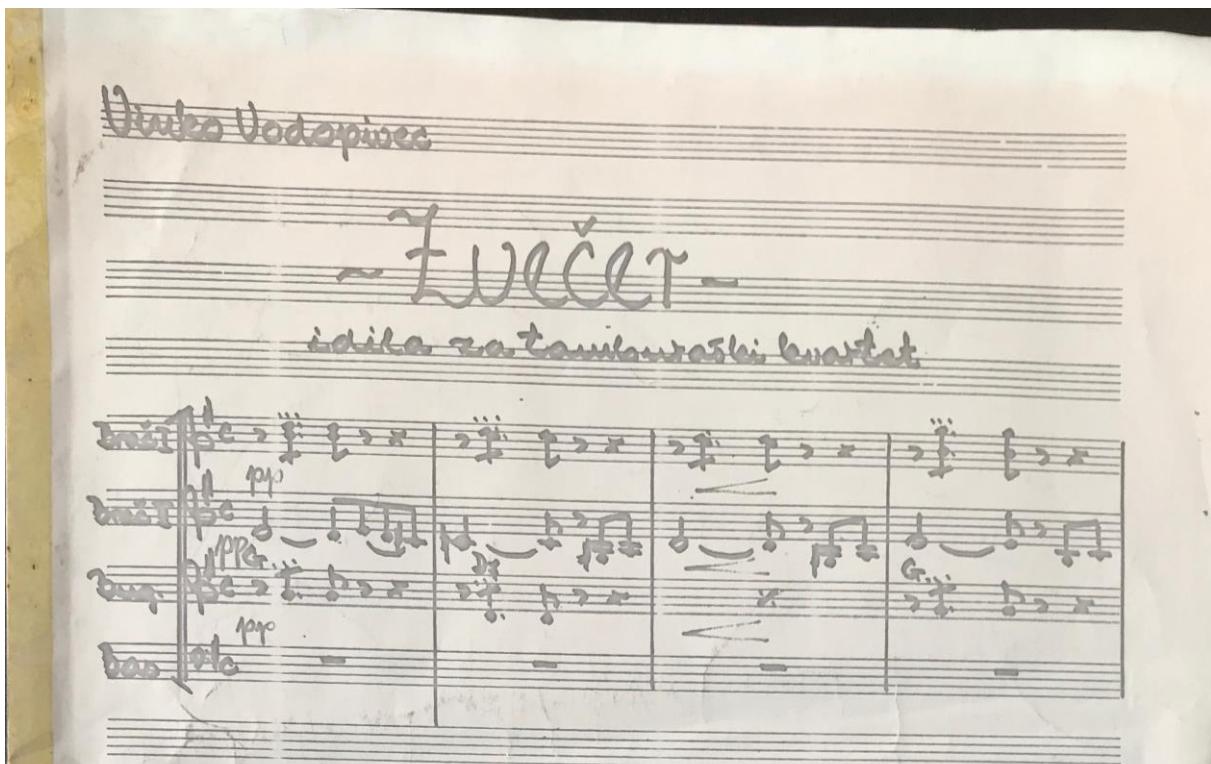

Slika 8. Vinko Vodopivec

Vinko Vodopivec (1878. – 1952.) najpoznatiji je i najpopularniji slovenski tamburaški kompozitor. Postao je jedan od najboljih slovenskih vokalnih skladatelja, a komponirao je i za razne instrumente. Još kao gimnazijalac zavolio je tamburu i primio prvu pouku u tamburanju od Hrabroslava Vogriča. Brzo se dao na komponiranje i za tambure te je u tom ustrajao sve do smrti stvorivši oko 60 tamburaških kompozicija. Nije slagao potpurije, nego je samo izvorno komponirao. Među tamburaškim skladbama ima veći broj koračnica, zatim i pokoja polka ili valcer, ali najviše se istaknuo komponiranjem koncertnih kompozicija manjeg ili većeg opsega. Od 1905. godine objelodanjivao je neke svoje skladbe u sisačkoj *Tamburici*, a od 1937. godine u zagrebačkoj *Hrvatskoj Tamburici*.

Već je njegova idila *Zvečer* (slika 9), koja je tiskana 1910. godine kao prilog *Tamburice* u Sisku, pokazala da se u Vodopivcu pojavio tamburaški skladatelj jačeg umjetničkog izražaja. A kad su 1939. godine otisnute njegove suite *Radni dan hrvatskog seljaka* i *Svadba na starom gradu*, dobila je tamburaška glazba u obliku klasične glazbene suite djela po kojima je nastavljen Zajčev umjetnički smjer na tom glazbenom našem području. Postoji i Vodopivčeva opereta *Kovačev student* za koju je on napisao i tamburašku pratnju. Skladao je i niz pjesama uz tamburašku pratnju. Njegovo shvaćanje o tamburaškoj umjetnosti ilustrira i to što je još 1914. godine skladao fugu *Glazba je naša ljubav* za 4 brača, a 1951. godine jedan *Preludij i fugu* na temu slovenske narodne pjesme *Soča voda je šumela*. Pri kraju života skladao je i *Omladinsku suitu* i jednu *Koncertnu uvertiru*. Vodopivčev stil komponiranja odlikuju karakteristike slovenske melodioznosti s jednostavnim harmonijskim i instrumentalnim izražajnim sredstvima tako da mu glazbeni tok teče neobično fino i prirodno (Andrić, *Tamburaška glazba*, historijski pregled, 1962, str. 26).

Vodopivčev kvaret *Zvečer* napisan je za dva brača, I. i II., bugariju i bas. Cijela partitura sastoji se od tri stranice, a kako je i sam skladatelj napisao u podnaslovu *idila za tamburaški kvartet* (pogledaj sliku 9), zaključak je da je to kratka skladba jednostavnih melodija i mirnog karaktera. Ostale komorne skladbe napisane za tambure jesu ove: *Četveroglasna fuga za tamburaški kvartet*, *Pesan brez besed*, *Vecernja pesem*, *Veseli sportaši* itd.

Slika 9. Vinko Vodopivec: *Zvečer*, ulomak iz partiture (1910.)

Slika 10. Josip Andrić s tamburom

Josip Andrić (1894. – 1967.), rođen u Bukiću u Bačkoj, odrastao u Moroviću u Srijemu, glazbu je učio u Slavonskoj Požegi i Pragu, pravo u Zagrebu, filozofiju u Innsbrucku i Zagrebu. Tamburom se bavio od osme godine, a tamburaškim skladanjem od petnaeste (1909.). Skladao je ukupno više od 700 kompozicija, od toga oko 350 za tambure. U svojim skladbama obradio je pretežno bačku, srijemsку i slavonsku tematiku.

Iako je stvarao gotovo na svim glazbenim područjima – opernom, simfonijskom, vokalnom itd. – najistaknutiji je kao tamburaški kompozitor stvorivši više izvornih tamburaških kompozicija nego ijedan drugi skladatelj prije njega. Gledišta

je da tamburašku glazbu treba podići na što višu umjetničku razinu jer samo tako može doći do pravog i trajnog značenja u našoj glazbenoj kulturi. Jedino umjetničko izvorno glazbeno stvaralaštvo omogućuje tamburaškoj glazbi pravo na opstanak. Svaki instrument u glazbenom životu i povijesti glazbe vrijedi samo toliko koliko mu vrijedi literatura koja je za nj stvorena. Imajući to pred očima, Andrić i pisanjem o problemima tamburaške glazbe, i kao pisac povijesti

tamburaške glazbe, i kao glazbeni urednik, i kao funkcioner u tamburaškom životu (potpredsjednik i kasnije predsjednik bivšeg Hrvatskog tamburaškog saveza osnovanog 1937. u Osijeku, član umjetničkog odbora *Festivala tamburaške glazbe Jugoslavije* itd.), i kao skladatelj zacrtava sve jasniju liniju umjetničkih težnji u tamburaškoj glazbi. Izvorno tamburaško glazbeno stvaralaštvo treba ići na jednoj strani smjerom Paje Kolarića i Marka Nešića za stvaranjem u malim formama novih narodnih pjesama i novih narodnih plesova, a na drugoj strani smjerom Ivana Zajca i Emila Adamića za stvaranjem glazbenih tamburaških djela u većim i najvećim muzičkim formama, čak i simfonijskim i muzičko-scenskim. Još početkom 20. stoljeća propagirao je ideju osnivanja tamburaške filharmonije i spajanje tamburaškog orkestra s instrumentima simfonijskog orkestra. Ideja glazbene afirmacije tambure, prema Andrićevu stajalištu, ide za tim da se tambura od vulgarnog instrumenta uzdigne na umjetnički stupanj na kojem će joj biti priznata jednakopravnost s drugim, u glazbenom svijetu uvaženim instrumentima. Sve to nije u suprotnosti s amaterskim muziciranjem koje prevladava u izvađačkoj tamburaškoj praksi jer amaterstvo samo s umjetničkim težnjama ima vrijednost, a amaterstvo koje se oslanja na diletantstvo ostaje bez vrijednosti. Izvođenjem diletantskih bezvrijednih kompozicija tamburaški ansambl ne postiže nikakav kulturni cilj, naprotiv samo izvođenjem umjetnički vrijednih kompozicija vrši kulturnu funkciju. Bez glazbenog amaterstva ne bi mogla postojati ni glazbena umjetnost i obratno – bez umjetničkog sadržaja nema ni glazbenog amaterizma, nego ostaje samo bezlični mutni diletački talog. Uz te i takve ideje Andrić propagira misao tamburaškog jedinstva – napisao je prvu *Školu za tambure* za sve sustave (1953.), prvu *Historiju tamburaške glazbe* (od koje je izdan samo nepotpuni pregled), neizdanu *Nauku o tamburi i Malu tamburašku enciklopediju*.

Josip Andrić je počeo skladati kao požeški gimnazijalac s ciklusom od tri tamburaške skladbe: *Proljetna pjesma*, *Na Sokolovac* i *U Jagodnjaku*, kojima je dao zajednički naziv *Ispod požeških brda* (1909.) i označio ih kao svoj opus 1. Prva njegova otisнутa skladba za tambure bila je *Pjesnikov cvjetak* (1912.) koju je izdao Janko Stjepušin u Sisku. U isto je vrijeme nastala njegova prva uvertira *Na vrbi svirala* i zatim do početka Prvog svjetskog rata još dvije njegove popularne koncertne skladbe *Na bunaru* i *Srijemska rapsodija*. Gotovo četvrt stoljeća kasnije ide u tamburaškom komponiranju naprijed s idilom *Veče pod seoskim dudom* koju je kritika (Natko Devčić, Žiga Hiršler) ocijenila kao nešto posebno novo u načinu tamburaškog komponiranja. Nakon toga Andrić pristupa komponiranju *Bačke simfonije* (1939. – 1940.) polazeći za najvišim dometom u tamburaškoj glazbi. To je djelo muzički slavospjev o Bačkoj, skladateljevu rodnom kraju, a građeno je u klasičnoj simfonijskoj formi s četiri stavka od kojih

je prvi u sonatnom obliku, posljednji u obliku ronda, a srednja dva stavka su jedan polagani raspjevani (sa solo-pjevom) i jedan u plesnom ritmu *scherza*.

Iz ukupnog Andrićeva skladateljskog stvaranja nastala su na tamburaškom polju ova djela: 6 uvertira – *Na vrbi svi rala*, *Republika*, *Radnička uvertira*, uvertira *Pajo Kolarić*, *Iseljenička uvertira* i *Sačurica i šubara* (ova za simfonijsko-tamburaški orkestar); 3 simfonije – *Bačka simfonijeta*, *Srijemska simfonijeta* i *Mala seoska simfonija* (ova za simfonijsko-tamburaški orkestar); 5 kantata – *Šokački svatovi*, *Slavonska berba (Požeška)*, *Bunjevačka kantata*, *Kantata o Somboru i Fruška gora* (na riječi Boška Petnovića, prvi put izvedena na prvom *Festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije* u Osijeku 1961.); muzička komedija *Na vrbi svirala*; balet *Jurjaši* (prva izvedba u Berlinu 1960. po Zagrebačkom pionirskom kazalištu); velik broj suita - *Lijepa Jela iz našega sela*, *Vesnina suita*, *Djevojačka suita*, *Bačka suita*, *Virovitička suita*, *Morovička suita*, *Brodska suita*, *Miholjačka suita*, *Trsatska suita*, *Radenska suita*, *Kod dunavske skele*, *Vinkovački diptih*, *Zagrebački divertimento*, *Tamburaški divertimento*, *Plitvička suita*, *Žetelačka suita* (posljednje dvije za simfonijsko-tamburaški orkestar); 22 koncertna plesa – *Slavonski ples*, *Srijemski ples*, *Šijački ples*, *Šokački ples*, *Bunjevački ples*, *Bački ples*, *Baranjski ples*, *Zagorski ples*, *Međumurski ples*, *Primorski ples*, *Hvarska ples*, *Bosanski ples*, *Hercegovački ples*, *Gradišćanski ples*, *Dva srbijanska plesa (Šumadijski i Pomoravski)*, *Ples slovačkih Hrvata*, *Ples moravskih Hrvata*, *Dva lužičko-srpska plesa*, *Šiptarski ples*, *Radničko koncertno kolo* (svi ti plesovi postoje i u tamburaškoj i u simfonijskoj verziji); 10 elegija – *Bunjevačka elegija*, *Šokačka elegija*, *Zagorska elegija*, *Dvije srijemske elegije*, *Sarajevska elegija*, *Mostarska elegija*, *Novosadska elegija*, *Bukinska elegija* i *Elegija o Paji Kolariću*, zatim *Balada o Adžiji* i *Balada o Miškinu*; 7 rapsodija, 3 idile, skerco *Tambura Paje Kolarića* za brač solo i tamburaški orkestar, *Koncert u a-molu* za brač solo i tamburaški orkestar, veći broj raznih drugih manjih i većih kompozicija, oko 100 pjesama u narodnom stilu uz tamburašku pratnju i oko 150 novih kola u stilu narodnih plesova.

Uz to tamburaško stvaranje Andrić je komponirao isto toliko kompozicija na ostalim glazbenim područjima. Napisao je i knjige *Kako ćemo razumjeti glazbu*, *Ruska opera*, *Slovačka glazba*, *Lužičko-srpska glazba* i mnogo studija o glazbi. Prikupio je i zapisao više od 2000 narodnih pjesama po Bačkoj, Slavoniji i drugim našim krajevima (Andrić, *Tamburaška glazba*, historijski pregled, 1962, str. 41-45).

Andrićev kvartet *Djevojačke sanje* (1941.) jedna je od nekoliko njegovih skladbi napisanih za komorne tamburaške sastave. Napisan je za bisernicu, brač, bugariju i bas. Tempo skladbe je *Tempo di valse* s uvodom od šest taktova *Adagio ma non troppo* (pogledaj sliku 11)

te je laganog i plesnog karaktera. Kvartet je podijeljen u tri dijela: *Br. 1* (C-dur – G-dur – C-dur), *Br. 2* (tonalitetni skok u F-dur) i *Coda* (vraćanje u C-dur i završetak skladbe). Andrić je više pisao za tamburaške orkestre i ima tek nekoliko skladbi za komorne sastave: *Osječka barkarola* (duo za dva brača), *Pjesnikov cvjetak* (br. 1, br. 2, bug, čelo; 1972.), *Na Drežnik gradu* (bis., br. 1, br. 2, bug., bas), itd.

Slika 11. J. Andrić: *Djevojačke sanje*, ulomak iz partiture (1941.)

Slika 12. Kamilo Kolb

Kamilo Kolb (1887. – 1965.), rođen u Okučanima u Slavoniji, polazio je gimnaziju u Slavonskoj Požegi, a glazbu je učio na konzervatoriju u Zagrebu i Ljubljani. Skladao je većinom vokalne skladbe, među njima dva oratorija. Pojavio se u tamburaškoj glazbi najprije s koračnicom *Za dom*, izdanom 1910. godine u Sisku kao prilog časopisa *Tamburica*. Već tu se očitovala njegova sočna melodija i neobična kompozitorska tehnika koja dominira u njegovom kasnijem tamburaškom glazbenom stvaralaštvu.

Najznačajniji Kolbov doprinos tamburaškoj literaturi osobito su dva njegova djela: *Svečana uvertira* nagrađena nagradom u jednom natječaju i otisnuta kao prilog časopisa *Hrvatska tamburica* u Zagrebu 1940. godine, zatim *Mala simfonija* koja je iza Andrićeve *Bačke simfonijete* druga simfonijeta u tamburaškoj glazbi, a kronološki poslije Zajčeva *Koncertnog allegra*, Adamićeve *Serenade in mod classico* i Andrićeve *Bačke simfonijete* četvrto tamburaško muzičko djelo simfonijskog smjera (Andrić, Tamburaška glazba, historijski pregled, 1962, str. 39).

Kolbov kvintet *Melodija*, napisan za tri brača, čelović in g i čeloberde, objavljen je kao prilog u časopisu *Hrvatska tamburica* 1942. godine (pogledaj sliku 13). Sastav za koji je napisana skladba različit je od već prije spomenutih skladbi. Kolb u ovoj kompoziciji ne koristi bas i bugariju, već sve melodijske instrumente (iako čeloberde koristi kao ritamski instrument). To se može pripisati karakteru i tempu skladbe koji je miran i polagan, *Andante*. Partitura je bogata dinamikom i promjenama tempa, puno se puta javljaju usporavanja i vraćanja u prvotni tempo, na kraju je čak i tempo *Allegro*.

U ovoj se kompoziciji vide razlike i osjeti se pomak naprijed u skladanju za komorne tamburaške sastave. Kolb je napisao i tamburaški kvartet *Zadnji traci* za čelović in g i tri brača. Ta je skladba također mirnog i polaganog tempa.

Posvećeno H.T.O. »Zajc«
Melodija
Kvintet

PRILOG
 HRVATSKE
 TAMBURICE
 BROJ 1-6, 1942

O. KAMILO KOLB

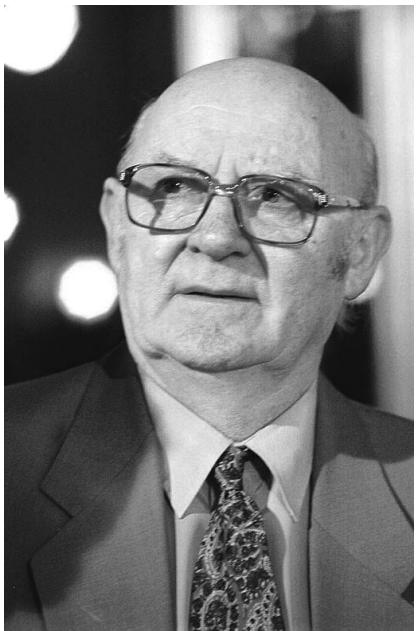
Andante

Br. I.
Br. II.
Br. III.
Čelović-g
Čeloberde

p

The musical score consists of five staves, each representing a different instrument: Br. I., Br. II., Br. III., Čelović-g, and Čeloberde. The score begins with a dynamic marking of *p*. The instruments play eighth-note patterns, with the Čelović-g and Čeloberde providing harmonic support while the three violins play more melodic lines.

Slika 13. Kamilo Kolb: *Melodija*, ulomak iz partiture (1942.)

Slika 14. Božo Potočnik

Božo Potočnik rođen je 19. srpnja 1932. u Zagrebu. Prve glazbene spoznaje otkriva samouk, svirajući mandolinu još prije osnovne škole te u amaterskim tamburaškim i folklornim društvima (krajem 1945.). Virtuozno muziciranje na mandolini odvodi ga 1951. u omladinsko društvo *J. Vlahović* gdje svira i tambure. Već 1955. pristupa profesionalnom ansamblu LADO gdje svira više narodnih glazbala, vodi orkestar, a kasnije i zbor. Kao gost-dirigent vodio je Tamburaški orkestar Radio Zagreba (1974. – 1978.) te snima velik broj novih obrada narodnih pjesama pa tako proširuje i obnavlja arhiv radijskih snimaka. Godine 1974. počinje intenzivan rad u hrvatskoj dijaspori. S ansamblom *Duquesne University Tamburitzans* u Pittsburghu surađuje dvadesetak godina, devet puta odlazi u Australiju (Sydney, Melbourne, Perth, Wooroongong, Geelong i Adelaide) gdje pokreće nekoliko tamburaških orkestara hrvatske djece, a kraće vrijeme djeluje u Pomurju (Mađarska) i Kanadi (Toronto). Više je desetljeća prisutan među Gradiščanskim Hrvatima u Austriji. Godine 1985. preuzima umjetničko vođenje Glazbenog ansambla *Trešnjevka* u Zagrebu u kojem nastoji proširiti izražajne mogućnosti tambure. Obradio je više od 800 napjeva iz starijeg i novijeg folklornog nasljeđa te popularne i zabavne glazbe, a napisao je i oko 150 originalnih skladbi (pretežno za tambure) uz dosta folklorno-koreografske te filmske i kazališne glazbe. Od brojnih festivalskih nagrada i priznanja izdvajaju se tri nagrade Porin za najbolje albume folklorne glazbe (Njikoš Pečkaj, Knežević, & Nikolić, 2022., str. 70-71).

Da smo se ranije sreli Božo Potočnik je napisao 1983. godine na melodiju istoimene tradicionalne pjesme. Skladba je napisana za kvartet tambura: A-brač 1, A-brač 2, E-brač i čelo. Kako je tempo i ugodaj skladbe polagan i miran, *Rubato esspressivo*, tako i skladatelj koristi sve melodijske instrumente, bez basa i bugarije. Kompozicija je podijeljena na tri dijela, *Rubato espressivo – Libero – Tempo I*, i puna je usporavanja i vraćanja u prvobitni tempo. Iako je ovo skladba napisana za komorni tamburaški ansambl, skladatelj se potpisuje tek kao aranžer (pogledaj sliku 15). Od ostalih komornih Potočnikovih skladbi mogu se izdvojiti ove: *Čet'r momka od Iloka* (2012., kvartet), *Novi dan* (2012., kvartet), *Da pukneš od smijeha* (2003., sekstet), *Tri sličice* (2000., sekstet), *Vu plavem trnaci* (1982., kvartet), i dr.

Da smo se ranije sreli

(anonimus)

Arr. Božo Potočnik

Rubato espressivo
♩ = 25

A brač 1

A brač 2

E brač

A Tamb.čelo

rit.

à tempo

1 2 3 4

Slika 15. Božo Potočnik: *Da smo se ranije sreli*, ulomak iz partiture (1983.)

Slika 16. Pero Gotovac

Pero Gotovac (1927. – 2017.), rođen u poznatoj glazbenoj obitelji pod utjecajem roditeljskog okružja, rasuvši svoju znatiželju u raznim pravcima – sport, tehnika, književnost i medicina – zaustavio se ipak na glazbi. Skladateljski mu je opus vrlo široka opsega te obuhvaća razne glazbene oblike i žanrove. Napisao je glazbu za mnoga scenska djela, primjerice *Vučjak*, *Kristofor Kolombo*, *Aretej*, *Glorija*, *Na kraju puta*, *Mećava*, *Hamlet*, *Periklo*, *Richard II.*, *Machbet*, te više scenskih glazbi za kazališne predstave, posebno za *Dubrovačke ljetne igre*, filmske i televizijske glazbe za potrebe brojnih drama i TV-serija *Malo* i *Velo misto*.

Posebno je skladao glazbu za brojne kazališne predstave za djecu: *Pepeljuga*, *Družba Pere Kvržice*, *Čudnovate zgode šegrta Hlapića*, *Bijeli jelen*, kao i diskografska izdanja govorne edicije *Discothalia*. Skladao je mnoga djela na području vokalne i zborske glazbe: ciklus *Z mojih bregov*, *Mojemu ocu*, *V Trsju*, *Crn -bel pod breskvami*, pisao je popjevke uz pratnju glasovira, kao i instrumentalne skladbe za razne sastave.

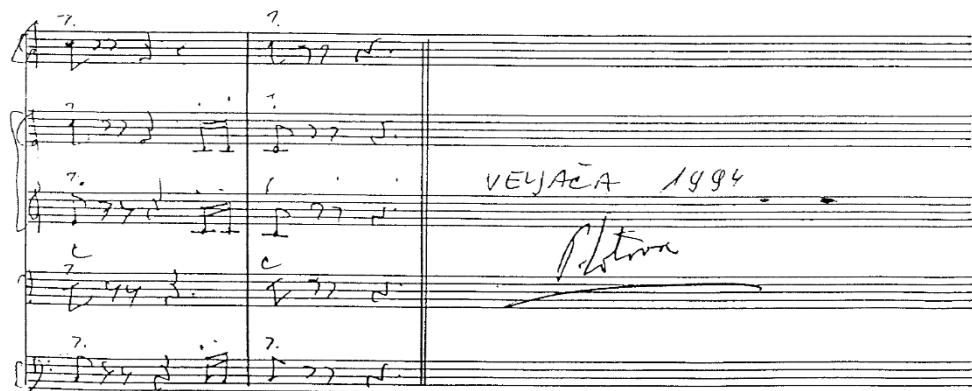
S tamburaškim se orkestrom sreo davnih šezdesetih godina na *Krapinskom festivalu* skladajući pjesmu *Vlakaši* na stihove pjesnika Drage Britvića. U to vrijeme unio je u

tamburašku orkestraciju fakturu potpuno nove i do tada neuobičajene harmonijske i izvedbene postupke te naoko zbumujuće tretirao instrumentarij u funkciji deskriptivne podloge za tu svoju kajkavsku šansonu. Gotovčeva pjesma *U kiši žita* na stihove Pavla Blažeka nagrađena je na festivalu *Zvuci Panonije* u Osijeku 1989. godine Zlatnom plaketom *Tambura Paje Kolarića*. U svojim brojnim aranžmanima za festivalske orkestre u Krapini, Slavonskoj Požegi i na *Zvucima Panonije* u Osijeku tamburaški instrumentarij tretira kao specifičnu orkestralnu boju te u mnogim svojim djelima zanimljivim, često jednostavnim postupcima postiže spretnu simbiozu „trzajućeg“ i ostalog (gudači, puhači) orkestralnog korpusa.

Gotovac je na poticaj Slavonskog tamburaškog društva *Pajo Kolarić* u Osijeku i *Festivala hrvatske tamburaške glazbe* napisao mnoga značajna djela za tamburaške orkestre, posebno nižeg uzrasta, nastojeći ih prilagoditi tehničkim mogućnostima mlađih glazbenika. Tako su nastale njegove prve skladbe: *Šala* – nagrađena Zlatnom plaketom *Tambura Paje Kolarića*, zatim pjesma *Zdravo, Slavonijo sestro*, pa *Podravska suita*, prizori iz dječjeg dvorišta *En, ten, tini, Na dvorskem plesu, Priča*, nagrađena Brončanom plaketom *Tambura Paje Kolarića* 1996. godine te za jubilarni XX. FHTG u Osijeku skladbe *Nemirni snovi, Clown ploka* i baladu *Na kraju puta* za flautu, violončelo i tamburaški orkestar (Njikoš, Pero Gotovac, 1997, str. 162-164).

Među 12 skladbi posvećenih tamburaškim ansamblima samo je jedna za komorni ansambl. *Na dvorskem plesu* Gotovac piše u veljači 1994.⁵, a iste je godine praizvedena na XX. *Festivalu hrvatske tamburaške glazbe* u Osijeku u izvedbi tamburaškog sastava *Biseri* iz Budaševa kraj Siska. Skladba je napisana za kvintet tambura: bisernicu, dva brača, bugariju i berde. Umjerenog tempa (*Balabile*) i u mjeri 6/8 (pogledaj sliku 18), odiše plesnim karakterom, što i sam naslov otkriva, te određenom mirnoćom i gracioznošću. Za razliku od dosad spomenutih komornih skladbi, ova je dala svoj doprinos veličinom partiture, iako s ukupno pet stranica.

⁵ Datacija na zadnjoj stranici partiture (pogledaj sliku 17); *veljača 1994.*, u potpisu *Pero Gotovac*.

Slika 17. Zadnja stranica partiture *Na dvorskem plesu*

- 3 -

FHTG

NA DVORSKOM PLESU

BALABILE (UMJERENO) PERO GOTOVAC

BIS. I. ①

ZRAČ. II.

SUGARICA

BERDE

Slika 18. Pero Gotovac: *Na dvorskem plesu*, ulomak iz partiture (1994.)

Slika 19. Siniša Leopold

Siniša Leopold (1957.), skladatelj, dirigent, glazbeni pedagog i publicist, diplomirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu gdje je od 1985. godine viši predavač, a od 2016. doc. art. Posebno se posvetio studiranju i proučavanju folklornog glazbenog izraza i radu s tamburaškim orkestrima. Profesionalno je djelovao kao šef-dirigent Tamburaškog orkestra HRT-a od 1985. Jedan je od autora prvog udžbenika za tambure (1992.), a napisao je i knjigu *Tambura u Hrvata* (1995.). Autor je velikog broja skladbi i aranžmana, filmske i scenske glazbe te prvog pučkog tamburaškog mjuzikla *Janica i Jean*. Njegove skladbe i obradbe nezaobilazni su

program mnogih ansambala i orkestara, a svoj rad i dalje usmjerava prema promicanju glazbenih izričaja na području orkestralne tamburaške glazbe i njezinu znanstvenom vrednovanju. Aktivan je i kao dugogodišnji pedagog u Školi hrvatskoga folklora te voditelj mnogobrojnih inozemnih seminara. Posebno je značajan njegov doprinos u očuvanju hrvatske glazbene tradicije među hrvatskim iseljenicima u sjevernoj Americi. Za potrebe emitiranja na radiju i televiziji s Tamburaškim orkestrom HRT-a ostvario je impozantnu zbirku trajnih snimki narodne i orkestralne tamburaške glazbe te glazbe najrazličitijih žanrova. Pod njegovim dirigentskim vodstvom Tamburaški orkestar HRT-a 2001. godine započeo je koncertni ciklus *U ozračju tambure*, a 2004. autorski je osmislio novogodišnji koncert *Valceri, polke i druge špelancije*, koji se tradicionalno održava svakog 1. siječnja. Nastupao je s raznim ansamblima na svim kontinentima. Treba izdvojiti zapažena gostovanja s Tamburaškim orkestrom HRT-a u Vatikanu, Austriji, Francuskoj, Njemačkoj, Švicarskoj, Belgiji, Nizozemskoj, Južnoj i Sjevernoj Americi, Južnoafričkoj Republici, Australiji, Maleziji i dr. (Njikoš Pečkaj, Knežević, & Nikolić, 2022., str. 71-72).

Većina skladbi za tamburaške ansamble Siniše Leopolda temelji se tamburaškom orkestru, tek je nekoliko njih za komorne sastave. Jedna od skladbi napisanih za komorne ansamble jest sekstet *Loptica*. Sekstet je napisan za bisernicu, brač I., brač II., čelo, bugariju i bas. Na početku skladbe stoji oznaka *Scherzando* (pogledaj sliku 20) pa je takav i karakter skladbe. Sekstet je napisan za ansambl dječjeg uzrasta, ne odveć zahtjevan, razigranog karaktera, a i sam naslov *Loptica* asocira na dječju igru koju je skladatelj u ovoj skladbi opisao. Skladba počinje u G-duru s dva takta uvoda, u 61. taktu modulira u C-dur, iz C-dura u 69. taktu

u D-dur (tempo je smiruje) te se ponovno vraća na prvu temu i prvotni tempo u 98. taktu. S takta 123., vraća se na 3. takt (*Dal segno*) te se s 26. takta skače na *Codu*, gdje se nakon devet taktova skladba završava. Leopold je ovo djelo napisao 1998. godine i ono, naspram prije spomenutih skladbi za komorne sastave, nema prevelikih koraka naprijed u skladateljskom pogledu.

Slika 20. Siniša Leopold: *Loptica*, ulomak iz partiture (1998.)

Slika 21. Jurica Hrenić

Jurica Hrenić je rođen 1993. godine u Koprivnici gdje je stekao osnovno glazbeno obrazovanje, a 2016. godine diplomirao je glazbenu pedagogiju na tadašnjoj Umjetničkoj akademiji u Osijeku. Nakon upisa na studij 2011. počinje se baviti kompozicijom i aranžiranjem pod mentorstvom prof. Davora Bobića. Autor je više od pedesetak autorskih glazbenih djela za solo instrumente, razne komorne ansamble, zborove i orkestre. Dobitnik je prve nagrade i titule laureata na Međunarodnom natjecanju iz kompozicije u sklopu *Festivala slavenske muzike* u Beogradu 2015., nagrade za najbolju skladbu na slavensku

temu i titule diplomanta na *Festivalu slavenske muzike* u Moskvi iste godine. Drugo mjesto u kategoriji juniora osvojio je na prestižnom natjecanju *International Antonín Dvořák Composition Competition* u Pragu 2016. godine uz dvije posebne nagrade – za najbolju slobodnu skladbu i najbolju glazbu na teme Antonína Dvořaka, a 2017. i 2018. na istom natjecanju osvaja treće mjesto u kategoriji seniora uz posebne nagrade za najbolje varijacije i najbolju orkestralnu glazbu. Kao skladatelja višestruko su ga nagradili Hrvatski sabor kulture i Hrvatski tamburaški savez u Osijeku, a surađivao je i s profesionalnim ansamblima kao što su Tamburaški orkestar HRT-a, Gudački kvartet *Rucner* i *Balkan Connection Brass kvintet* (Njikoš Pečkaj, Knežević, & Nikolić, 2022., str. 73).

Skladbu *Tema i varijacije u d-molu* za tamburaški kvartet Hrenić je napisao 2013. godine za bisenicu, brač I., brač II. i čelo (pogledaj sliku 22). Skladba se sastoji od osam varijacija različitog karaktera. Temu u tempu *Adagio ma non troppo* iznosi bisernica, uz pratnju ostala tri instrumenta. Prva varijacija u tempu je *Moderato* u kojoj se dionice stalno nadovezuju jedna na drugu, imitiranjem i konstantnim izmjenama motiva. Druga je varijacija u tempu *Allegro*, gdje glavnu riječ vodi dionica čela, s ponekim uključivanjem iznošenja teme i ostalih dionica. Varijacija III., *L'istesso tempo*, nastavlja se *attaca* s drugom varijacijom i mijenja se mjera u 8/16. Uvod iznose dva brača, a kasnije se uključuju bisernica i čelo. U sredini varijacije mijera prelazi u 10/16. U varijaciji broj IV vraća se u mjeru 2/4 i odlazi se u još brži tempo, *Molto allegro*. Ova je varijacija podijeljena u tri dijela (a-b-a'). U prvom je dijelu tema u čelu, dok se u drugom 'b' dijelu dionice nadovezuju i izmjenjuju imitirajući jedni druge. U zadnjem dijelu 'a' opet glavnu riječ preuzima dionica čela. Sličan je kao i prvi dio uz male izmjene, koristeći i elemente 'b' dijela. Između IV. i V. varijacije je general pauza. U petoj varijaciji dolazi do smirivanja tempa (*Lento appassionato*) i promjene mjere u 2/2, ali i modulaciju u D-dur. Nakon konstantnog ubrzavanja tempa ova varijacija je mirna i spora, a karakterom i tempom slična je kao i originalna tema. Varijacija VI se vraća u originalni tonalitet d-mola i prelazi u 3/4 mjeru, a tempo se ubrzava u *Allegreto malincolico*. Sedma varijacija vodi u *Tempo di valse* i 3/8 mjeru. Prateći ulogu ima čelo, dok ostale tri dionice imjenjujući iznose temu. Zadnja varijacija tempa *Presto con fuoco* finale je ove skladbe. Mjera je 12/16 s izmjenama mjere u 18/16. Karakteriziraju je stalni i nepredviđeni naglasci, brz i furiozan tempo s moćnim zvukom i dinamikom.

Tema i varijacije u d-molu

Jurica Hrenić

Tema
Adagio ma non troppo

Bisermina

Brač I

Brač II

Čelo

Slika 22. Jurica Hrenić: *Tema i varijacije u d-molu*, ulomak iz partiture (2013.)

Slika 23. Tomislav Uhlik

Skladatelj, dirigent i glazbeni pedagog

Tomislav Uhlik (Zagreb, 1956.) završio je studij teorijskih glazbenih predmeta i dirigiranja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Istaknuti je hrvatski skladatelj srednje generacije čiji opus čini više od stotinu djela za razne ansamble, od amaterskih zborova, tamburaških i harmonikaških orkestara, preko komornih sastava, sve do simfonijskog te simfonijskog puhačkog orkestra. Posebno su mu zapažena djela skladana u folklornom stilu od kojih su neka, u izvedbi Ansambla *Lado* u

kojem je kao glazbeni voditelj započeo profesionalnu karijeru, obišla svijet. Dobitnik je Vjesnikove nagrade *Josip Štolcer Slavenski* za 1998. godinu, kao i drugih značajnih priznanja. Redoviti je profesor na Odsjeku za glazbenu kulturu Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu, na kojoj je stalno zaposlen od 2002. Dobitnik je nagrade Porin za životno djelo 2020. godine (Kalebota, 2021., str. 60.).

Tomislav Uhlik je skladbu *Tambura da camera* napisao 2019., potom revidirao 2020. za kvartet tambura koji čine bisernica, A-brač, E-brač i čelo (pogledaj sliku 24), a prazvedena je u sklopu ciklusa *Virtuoso* 21. siječnja 2020. Ovo je jedno od rijetkih cikličnih i atonalnih djela napisanih za komorne tamburaške ansambe. Djelo se sastoji od tri stavka. Prvi stavak *Allegro* podijeljen je na nekoliko različitih tempa: *allegro – allegretto – allegro – moderato – allegretto – allegro*. Drugi stavak počinje tempom *Lentamente* te se nastavlja tempima *allegro vivace – moderato – lentamente*. Treći stavak je u tempima *con moto – allegro non troppo – con moto*. S pregršt različitih tempa, mjera i dinamike djelo je zahtjevno za sviranje, o čemu govori i sam skladatelj: „Skladba je nastala po uzoru na klasične gudačke kvartete starih majstora. Osnovna mi je namjera bila napisati jedno, u izvedbenom smislu, zahtjevnije djelo...“ (Kalebota, 2021., str. 61).

TAMBURA DA CAMERA

za kvartet tambura

1.

Tomislav Uhlik, 2019.
(revidirano 20. siječnja 2020.)

Allegro $\text{J}=124$

E-bisernica

A-brač

E-brač

A-čelo

10

11

Slika 24. Tomislav Uhlik: *Tambura da camera*, ulomak iz partiture (2019.)

Slika 25. Helena Skljarov

Helena Skljarov (Zagreb, 1993.)

diplomirala je muzikologiju na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu (2017.) gdje 2014. paralelno upisuje studij kompozicije u klasi Berislava Šipuša. Godine 2018. dobiva Rektorovu nagradu za skladbu *Pulsar* koju je u Zagrebu praizveo Orkestar Muzičke akademije pod ravnateljem maestra Quintina Hindleyja. Sudjelovala je na raznim seminarima uglednih glazbenika i skladatelja kao što su Irvine Arditti, Ivan Fedele, Achim Boenoeft, Yann Robin, Francesco Filidei, Tristan Murail i drugi. Od

jeseni 2019. živi i studira u Lyonu, u klasi profesora Martina Matalona. U lipnju 2020. svojom je skladbom *Silence* za gudački kvartet sudjelovala kao rezidencijalna skladateljica na Festivalu *d'Aix-en-Provence*, gdje je radila s Garthom Knoxom i Kajom Saariaho. U lipnju 2020. diplomirala je kompoziciju pod mentorstvom Berislava Šipuša operom *Nothing Almost* za glasove, instrumente i elektroniku, nastaloj prema tekstovima Daniila Harmsa. Godine 2021. žiri ISCM Svjetskih dana nove glazbe odabralo je njezinu skladbu *Silence* za izvedbu na ovogodišnjem festivalu u Šangaju i Nanningu u Kini. Napisala je veći broj skladbi za solo instrumente, komorne ansamble i orkestar te dvije opere (Kalebota, 2021., str. 71).

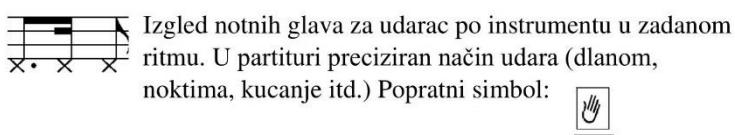
Jedina skladba za tambure Helene Skljarov, koja je izvedena na 58. *Glazbenoj tribini* u Osijeku, jest skladba *Nije pristojno* (2021.) za kvartet tambura (bisernicu, A-brač, E-brač, čelo) i klavir. Jedna je od najsvremenijih skladbi napisanih za tamburaški ansambl. Prije same partiture skladateljica je napisala upute za izvedbu i tumač simbola te opis skladbe u kojem piše sljedeće: „Ovom skladbom istražuje se sve što je nepristojno raditi na koncertu: šaptati, lupati sa stolicama, svirati tuđi instrument, željno iščekivati kraj... To je sve ono što mi svi (ponekad) radimo, svjesno ili nesvjesno, i ne želimo priznati. Kada se priznanje nalazi na pozornici, možda se svi možemo više opustiti? Istovremeno, ideja je bila pomiriti zvuk klavira i tamburica u potrazi za onime što im je zajedničko. A to su: žice i udarci. Naravno, i sve već navedene misli i postupci koje nas opsjedaju tijekom izvedbe.“

Kako je ovo suvremena skladba, nije napisana u tonalitetu. Skladateljica koristi mnoštvo proširenih tehnika, od kojih su neke sljedeće: trzanje klavirskih žica, udarci o instrument (dlanom, noktima, kucanje), hodanje oko klavira, pričanje tijekom skladbe, udarac nogom od

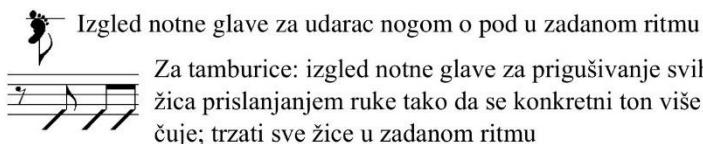
pod, prigušivanje žica prislanjanjem ruke, *claster* itd. (pogledaj sliku 26). Neki su dijelovi skladbe bez mjere, *Senza misura*, te je na tim mjestima naznačeno okvirno trajanje manjih glazbenih odlomaka u sekundama.

Tumač simbola:

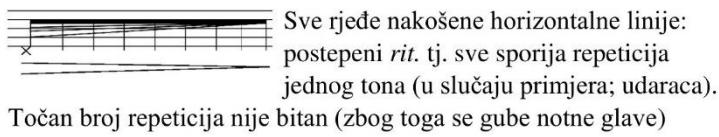
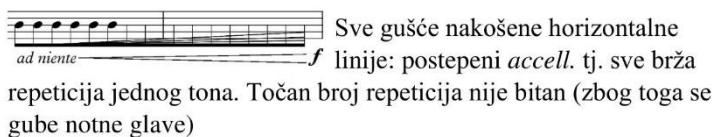
* svi simboli objašnjeni su i popratnim tekstom u partituri/dionicama pri njihovom prvom pojavljivanju

Popratni simbol za udarce ili kuckanje noktima:

U slučaju pojave strelica iznad držanog tona, postepeno prigušivanje one žice koja se trzala:

Često zastupljena varijanta je postepeno ubrzavanje, a zatim usporavanje:

Slika 26. Helena Skljarov: Nije pristojno, tumač simbola

Kroz deset spomenutih skladatelja i skladbi, kronološki poredanih, stekao se uvid kako se komorna tamburaška glazba razvijala tijekom nešto više od jednog stoljeća. Među njima je bilo još skladatelja koji su pisali za komorne tamburaške ansamble, a neki od njih su ovi:

Antunović, F. Valerije: *Na izletu, Rodoljub, Vjerna Ljubav*

Bobić, Davor: *Balada, Tamburaški kvartet*

Canić, Josip: *Iz naroda za narod*

Cosseto, Emil: *Zabocka polka*

Čarli Botica, Šimun: *Introdukcija i precipitato*

Horvat, Ana: *Ruptura*

Hruza, Dragutin: *Malenkosti*

Mjeda Čuperjani, Laura: *Time frame*

Novosel, Filip: *Bunjevačka igra i fuga*

Njikoš, Julije: *Učenički san, Tempa, Posavska elegija, Veseli tamburaši*

Radivojević, Aleksandar: *Malo šale malo zbilje, Korablja sa Kupe, Na način ronda, Pokupska idila*

Ranogajec, Tihomir: *Panonski plesovi, Nokturno*

Skordis, Andys: *Sisomo... Nitse*

Šimunaci, Roko: *Sinoć si meni rekla, Snivaj mi, Snivaj slatko, Tako narod priča*

Vidošić, Tihomil: *Tanec*

Vukosavljev, Sava: *Svađa komšinica.*

3.2 Obrane klasičnih skladbi za komorne tamburaške ansamble

Osim originalno pisanih djela, koja se u praksi izvode rijetko, obrade klasične glazbene literature češće nalaze mjesto na programima komornih tamburaških ansambala. Kako skladatelji pišući glazbu za tambure nisu pisali pretjerano zahtjevna djela, ni muzički ni tehnički, tako su se voditelji ansambala i sami komorni ansambl priklonili opusima klasičnih skladatelja. To se može pripisati i samom razvoju svirača, to jest onih za koje su skladatelji pisali djela. Oni najčešće nisu bili obrazovani, ni pretjerano vješti svirači, a i sami su komorni

ansambl u povijesti tamburaške glazbe bili u sjeni orkestara. Od kada je tambura ušla u glazbene škole, s vremenom su se razvili tamburaši kojima originalna komorna partitura nije izazovna te se priklanjaju obradama. Ipak se uvođenjem tambure na akademsku razinu okolnosti polako počinju mijenjati. Svirači postaju sve bolji pa tako i privlačniji skladateljima da obogate svoj opus pokojom komornom tamburaškom skladbom, čak i onima koji o tom instrumentu ne znaju gotovo ništa.

Do sada je jedinu zbirku obrada klasičnih djela svjetske glazbene baštine obrađenih za tamburaški kvartet izdao Goran Hlebec 2016. godine. Ta je zbarka prvenstveno namijenjena učenicima i nastavnicima osnovnih i srednjih glazbenih škola, a nastala je u nedostatku notnih zapisa za tamburaške komorne ansamble. Sadrži 46 skladbi od razdoblja baroka pa sve do početka 20. stoljeća, među kojima se nalaze djela poput *Divlјeg jahača* (Robert Schuman, *Album za mlade* op. 68, br. 8), *U boj, u boj* (Ivan Zajc, 3. čin opere *Nikola Šubić Zrinski*) i *Jutarnje raspoloženje* (Edvard Grieg, *Peer Gynt*, op. 46, br. 1). U toj se zbirci, među ostalim, nalaze i djela J. S. Bacha, F. J. Haydna, C. Francka, W. A. Mozarta i ostalih velikih imena klasične glazbe. Prema riječima Tomislava Uhlika, vrijedan je to doprinos umjetničko-pedagoškoj literaturi s područja tamburaške glazbe, ne samo u Hrvatskoj nego i šire. Autor je također riješio dva ključna problema, a to su sažimanje vrlo složenog orkestralnog tkiva na svega četiri dionice te prilagodba tako sažete notne građe različitim umjetničko-tehničkim dosezima učenika, s obzirom na to na kojoj se razini obrazovanja nalaze (Hlebec, 2016.).

Iako je Hlebec uvelike doprinio komornoj tamburaškoj glazbi, također su tu i ostali glazbenici koji su svojim obradama klasične glazbe dali svoj poticaj. *Klavirski kvartet* Gustava Mahlera vješto je obradio Matko Brekalo, obradivši dionice violine, viole i violončela za bisernicu, E-brač i čelo. Tihomir Ranogajec obradio je, među ostalim, dva velika klavirska seksteta. Prvi je *Uvertira na židovske teme*, op. 34 Sergeja Prokofjeva u kojoj je klarinet, dvije violine, violu i violončelo obradio za bisernicu, dva brača, E-brač i čelo, ostavivši dionicu klavira netaknutu. Drugi sekstet je *Veliki sekstet* Mihaila Glinke gdje dvije violine, violu, violinčelo i kontrabas zamjenjuje bisernicom, bračem, E-bračem, čelom i berdom. Ostali aranžeri koji su pisali obrade za komorne tamburaške ansamble jesu ovi:

Franjo Pečarić: Dmitrij Šostaković – *Gudacki kvartet br. 8* (obrada za tamburaški kvartet)

Miroslav Miletić – *Folklorne kasacije* (obrada za tamburaški kvartet)

Boris Papandopulo – *Contradanza* (obrada za tamburaški kvartet)

Astor Piazzolla – *Fuga y misterio* (obrada za tamburaški kvartet)

Siniša Leopold: Joseph Haydn – *Gudački kvartet u F-duru*, op. 3, br. 5 (obrada za tamburaški kvartet)

Tihomir Ranogajec: Sergej Prokofjev – *Suita Pepeljuga*, Op.97 (obrada za tamburaški septet)

Zoltan Kodaly – *Marožečki plesovi* (obrada za tamburaški kvintet)

A. Vivaldi – *Koncert za violinu i orkestar u a-molu* (obrada za tamburaški kvartet)

P. I. Čajkovski – *Mađarski ples* (iz baleta *Labude jezero*) (obrada za tamburaški kvartet)

B. Bartok – *Rumunjski plesovi* (obrada za tamburaški kvartet)

Matko Brekalo: W. A. Mozart – *Klavirska kvartet u g-molu*, KV 478 (obrada za klavir i tri tambure)

Stipan Jaramazović (obrade za trio, kvartet i kvintet):

W. A. Mozart – *Mala noćna muzika*

Carlos Gardel – *Por una cabeza*

Scott Joplin – *Entertainer*

Benjamin Britten – *Playful pizzicato*

Astor Piazzola – *Libertango*

Martin Marijanović: E. Grieg – *Sonata za violinu i klavir br. 3*, op. 45 (obrada za brač i klavir)

J. Brahms – *Sonata za violinu i klavir br. 3*, op. 108 (obrada za brač i klavir)

P. Obradović – *Tango to go* (obrada za brač i klavir).

Ovo su samo neki primjeri obrada klasične glazbene literature za tamburaške komorne ansamble. Iako originalno pisana literatura ima svoju osobnost i prepoznatljivost, u nedostatku iste ansamblji i voditelji ansambala priklanjaju se obradama. Dobivši time širi dijapazon glazbenog empirijskog znanja, gubi se suštinski identitet glazbene tamburaške baštine.

4. Komorni tamburaški sastavi na MFUTG-u

Godine 1961. održan je prvi *Međunarodni festival umjetničke tamburaške glazbe* u Osijeku pod tadašnjim nazivom *Festival tamburaške glazbe Jugoslavije*. Cilj i svrha ovog festivala opisana je u prvoj programskoj knjižici (Andrić, 1961.) u kojoj piše sljedeće: „*Festival tamburaške glazbe Jugoslavije* u Osijeku pored svog manifestacionog karaktera u jubilarnoj godini proslave 20-godišnjice narodne revolucije, treba odigrati ulogu u dalnjem jačanju i oživljavanju djelovanja na tamburaškom polju. On treba biti uvod u zajednički organizirani rad svih društava i orkestara na području Jugoslavije, koja će izmjenom iskustava i zajedničkim radom u svakom slučaju postizavati sve bolje rezultate. Ujedno svojim sadržajem i odabranim kompozicijama treba poslužiti kao podstrek suvremenim kompozitorima da na polju tamburaške glazbe, koja je prihvaćena od najširih slojeva našega naroda, stvaraju nova djela pristupačna najširim slojevima i pridonesu muzičkom odgoju najmlađih, putem narodnog instrumenta tambure.“

Nakon 33 godine od prvog Festivala, na kojem su sudjelovali samo tamburaški orkestri, 1994. na 17. festivalu, tada već *Festivalu hrvatske tamburaške glazbe*, uvedena je nova kategorija pod nazivom *Mali tamburaški sastavi (komorni sastavi)*. U programskoj knjižici o nastajanju nove kategorije Frano Dragun (tadašnji predsjednik organizacijskog odbora Festivala) piše sljedeće:

„Od 17. festivala uvode se ove novine:

1. *Festival hrvatske tamburaške glazbe* će se održavati svake godine u Osijeku. Međutim svake će godine nastupati samo juniorski orkestri, a seniorski tamburaški orkestri kao i do sada – svake druge godine.

2. Uvodi se nova kategorija tzv. Malih tamburaških sastava (Komorni sastavi) koji će nastupati također svake druge godine.

Ove godine oni nastupaju sa juniorskim tamburaškim orkestrima.

Naime, mali tamburaški sastavi veoma naglo su počeli nastajati u vrijeme domovinskog rata, a i nakon rata rastu svakodnevno. Evidentirano je preko dvije stotine. Nedvojbeno je da su odigrali višestruku i veoma značajnu ulogu. Međutim, u toj poplavi malih tamburaških sastava brojni su i oni sumnjive glazbene vrijednosti.

Njihovim uključivanjem u Festival – kao zasebne kategorije – i na koji se dolazi prema utvrđenim propozicijama – želja nam je podići ih na višu razinu muziciranja na tamburi.

Nadamo se da će i oni prihvati Festival kao svoj, što su u ostalom, pokazali i ove godine. Početak nas ohrabruje i pokazuje da smo u pravu.“ (Ferić, Jerković, Njikoš, & dr., 1994, str. 6).

Na tom su Festivalu izvedena sljedeća djela za komorne sastave:

Zadana skladba: Julije Njikoš: *Tempa*

Praizvedbe: Emil Cosseto: *Zabočka polka*; Zvonko Šljivac: *Tamburaško kolo*; Pero Gotovac: *Na dvorkom plesu*; Anselmo Canjuga (arr. Julije Njikoš): *Mala fantazija*; Njikša Njirić: *Na 3, na 4, na 5*.

Osim ovih kompozicija, još su se svirale i vokalno-instrumentalne skladbe i narodne pjesme i plesovi u slobodnoj interpretaciji (improvizacija).

Popis komornih skladbi sviranih na Festivalima u Osijeku od 1996. do danas:

19. *Festival hrvatske tamburaške glazbe* u Osijeku (1996.):

Zadana skladba: Roko Šimunaci: *Koračnica*

Praizvedbe: Božo Potočnik: *I Kupa se smiješi, Golubica vukovarska*; Franjo Batorek: *Sjećanja, Proljeće-opet, Tamburaške igre*.

21. *Festival hrvatske tamburaške glazbe* u Osijeku (1998.):

Jedna od predloženih skladbi: Emil Cosseto: *Zabočka polka*; Valerije F. Antunović: *Vjerna ljubav*; Julije Njikoš: *Učeničin san*; Vilim Gustav Brož: *Pokladne vragolije*

Praizvedbe: Neno Seletković: *Večer uz Savu, Trka, Leptir*; Siniša Leopold: *Loptica*.

23. *Festival hrvatske tamburaške glazbe* u Osijeku (2000.):

Jedna od predloženih skladbi: Pero Gotovac: *Na dvorskem plesu*; Siniša Leopold: *Loptica*

Praizvedbe: Zlatko Potočnik: *Tri glazbene minijature*; Siniša Leopold: *Ples proljetnih latica*; Božo Potočnik: *Tri sličice*.

24. *Festival hrvatske tamburaške glazbe* u Osijeku (2001.):

Jedna od predloženih skladbi: Njikša Njirić: *Na 3, na 4, na 5*

Praizvedbe: Neno Seletković: *Ljeto u vinogradu*

25. *Festival hrvatske tamburaške glazbe* u Osijeku (2002.):

Jedna od predloženih skladbi: Tihomil Vidošić: *Tanec*; Siniša Leopold: *Loptica, Ples proljetnih latica*

Praizvedba: Mario Bogliuni: *Iz plesnog spomenara svoje bake*; Julije Njikoš: *Posavska elegija*; Božo Potočnik: *Veseli maslačak*; Davor Bobić: *Balada*

26. *Festival hrvatske tamburaške glazbe* u Osijeku (2003.):

Jedna od predloženih skladbi: Vinko Vodopivec: *Veseli sportaši*; Siniša Leopold: *Loptica*

Praizvedbe: Aleksandar Radivojević: *Malo šale, malo zbilje*; Julije Njikoš: *Veseli tamburaši*; Božo Potočnik: *Da pukneš od smijeha*

27. *Festival hrvatske tamburaške glazbe* u Osijeku (2004.):

Jedna od predloženih skladbi: Aleksandar Radivojević: *Malo šale, malo zbilje*; Siniša Leopold: *Ples proljetnih latica*

Praizvedbe: Julije Njikoš: *Vinkovačke razglednice: I. Vinkovački bećari, II. Vinkovački drumarac*; Dražen Varga: *Prvi ples*; Spaso Berak: *Bosanski rubini*.

28. *Festival hrvatske tamburaške glazbe* u Osijeku (2005.):

Jedna od predloženih skladbi: Siniša Leopold: *Loptica*; Šandor Bosiljevac: *Tihim korakom*; Boris Krnic: *Ples br. 2*

Praizvedbe: Julije Njikoš: *Međimurski krajobraz: I. Lepo naše Međimorje, II. Muzikaši zasvirali*; Dražen Varga: *Varijacija na dječju temu*; Siniša Leopold: *Križevačke krijesnice*; Spaso Berak: *Proljetno jutro*.

29. *Festival hrvatske tamburaške glazbe* u Osijeku (2006.):

Jedna od predloženih skladbi: Vilim Gustav Brož: *Na obali Save*

Praizvede: Julije Njikoš: *Međimurske razglednice: I. Međimurske lepe puce, II. Dimo puce u kolo*; Dražen Varga: *Moje zagorje*, Krunoslav Seletković: *Fantazija*.

30. *Festival hrvatske tamburaške glazbe* u Osijeku (2007.):

Jedna od predloženih skladbi: Emil Adamić: *Koncertno kolo, broj I i II*, Tihomil Vidošić: *Narodni Ples broj I: Hercegovački*

Praizvedbe: Julije Njikoš: *Zasvirajte tamburaši*, Aleksandar Radivojević: *Korablja sa Kupe, Na način ronda*.

31. *Festival hrvatske tamburaške glazbe* u Osijeku (2008.):

Jedna od predloženih skladbi: Mijo Majer: *Hrvatsko kolo* (arr. Julije Njikoš), *Hrvatsko prelo*

Praizvebe: Aleksandar Radivojević: *Pokupska idila*, Julije Njikoš: *Koncertni allegretto* (za bisernicu, brač i TO).

32. *Festival hrvatske tamburaške glazbe* u Osijeku (2009.):

Jedna od predloženih skladbi: Josip Canić: *Iz naroda za narod*

Praizvedbe: Julije Njikoš: *Allegro – sostenuto – vivace* (za bisernicu i TO), Josip Magdić: *Josipdolski dolovi*.

40. *Međunarodni festival umjetničke tamburaške glazbe* u Osijeku (2017.):

Benjamin Britten (arr. Stipan Jaramazović): *Play full pizzicato*, Tihomir Ranogajec: *D-mol čardaš*, Daniel van Goens (arr. Stipan Jaramazović): *Scherzo br. 2*, Božo Potočnik: *Čet'r momka od Iloka*, Pietro Mascagni (arr. Goran Hlebec): *Intermezzo iz opere Cavalleria Rusticana*, John Williams (arr. I. Šarkanj): *Raiders march*.

41. *Međunarodni festival umjetničke tamburaške glazbe* u Osijeku (2018.):

Antonín Dvořák: *Kvartet, op. 96 (I. stavak)*, Jurica Hrenić: *Tema i varijacije*, Sergej Prokofjev (arr. Tihomir Ranogajec): *Koncert za klavir i orkestar, op. 16 (II. stavak)*, Sergej Prokofjev (arr. Matko Brekalo): *Varijations on Hebrew Themes*, Tihomir Ranogajec: *Nokturno*, Isac Albeniz (arr. Stipan Jaramazović): *Asturias*.

42. *Međunarodni festival umjetničke tamburaške glazbe* u Osijeku (2019.):

Davor Bobić: *Tamburaški kvartet*, Bela Bartok (arr. Z. Krpan, S. Botički): *Rumunjski plesovi*, narodna (obr. Božo Potočnik): *Da smo se ranije sreli*.

45. *Međunarodni festival umjetničke tamburaške glazbe* u Osijeku (2022.):

Sergej Prokofjev (arr. Matko Brekalo): *Varijations on Hebrew Themes*, Luka Sorkočević (obr. Goran Hlebec): *Simfonija br. 3 (II. stavak – Andante)*, Antonín Dvořák (obr. Tihomir Ranogajec): *Slavenski ples br. 4, op. 46*, Josip Štolcer-Slavenski (obr. Nenad Dan Kozig): *Suita za gudački kvartet*, Kamilo Kolb: *Zadnji traci*, Nenad Dan Kozig: *Minuta panike*, Dmitrij Šostaković (obr. Franjo Pečarić): *Gudački kvartet br. 8 (II. stavak – Allegro molto)*, Božo Potočnik: *Vehni, Vehni fijolica*, Filip Novosel: *Bunjevačka igra i fuga*.

Zaključak

Tambura se svira na prostorima Balkana već pet stoljeća, a stara je više od četiri tisućljeća. Od dana kada je došla pa sve do sredine 19. stoljeća bila je narodno glazbalo, najčešće solističko (samica) i služila je najčešće za narodne običaje, pjesme i plesove. Takav oblik sviranja tambure trajao je sve do 1847. godine kada je osječki gradski poglavar Pajo Kolarić skupio uz sebe pet svirača i osnovao prvi tamburaški ansambl. Taj događaj označuje početak skupnog tamburaškog muziciranja, tj. određenog tipa komorne tamburaške glazbe. Od tada se tambura svira ne samo kao solističko jednostavno narodno glazbalo već je prešla iz ruku seljaka u ruke građanina i postala instrumentom širih afiniteta. Tada kreće i razvoj tambure te se u svrhu razvoja instrumenta prave razni oblici tambure da bi postala onakva kakvu danas poznajemo. Važnu ulogu odigrali su i Pajini nasljednici Mijo Majer i Ivan Sladaček. Majer je osnovao prvi tamburaški orkestar s dirigentom 1882. godine, a Sladaček u to doba piše prvu partituru za tamburaški orkestar u povijesti. Događaj koji je okupio razne orkestre iz cijele bivše Jugoslavije na jednom mjestu, u Osijeku, prvi je *Festival tamburaške glazbe Jugoslavije*. Iako je taj događaj uvelike doprinio razvoju tamburaštva, okupljajući koncertne tamburaške ansamble na jednom mjestu te potičući razvoj tamburaške glazbe, još uvijek komorna tamburaška glazba nije bila na repertoaru toga festivala. To se promijenilo 1994. godine kada je uvedena kategorija za male tamburaške ansamble (komorne ansamble). Za daljnji razvoj puno je to značilo, iako još ne postoje ciklična komorna djela te su još uvijek ta djela obrade narodnih pjesama, djela plesnog karaktera, oblikom jednostavna djela i ne previše opširna. Takva se situacija može povezati s komornim ansamblima koji su postojali u to doba, kojih nije bilo puno, a i oni koji su bili, bili su najčešće izdvojeni komorni sastavi nekog tamburaškog orkestra. Takva situacija s izvođačima komornih kompozicija nije privlačila ni kompozitore da pišu djela za komorne ansamble. Tamburaških orkestara bilo je mnogo više, samim time i više kompozicija pisanih za tamburaške orkestre nego onih za komorne sastave. Uvođenjem tambure u školski sustav i u skorije vrijeme na muzičke akademije, komorna tamburaška glazba je napredovala u velikim razmjerima. Skladatelji sve više pišu djela za takve ansamble, čak i oni koji ne poznaju taj instrumet. Osim danas jedinog profesionalog komornog tamburaškog ansambla *Zagrebačkog tamburaškog kvarteta*, svi ostali ansamblji su ili nastali iz tamburaških orkestara ili su u svrsi školskog ili akademskog tamburaškog komornog ansambla.

Kada je Kolarić okupio svoj ansambl, svirao je narodne pjesme i budnice najčešće za podizanje svijesti domoljublja i ilirskog preporoda te bi taj ansambl usporedili s onim što danas poznajemo kao tamburaški sastav koji svira na estradi ili zabavlja puk. Ono što danas shvaćamo

pod pojmom komorne tamburaške glazbe jesu ansambli koji sviraju originalno pisane skladbe ili obrade klasične glazbe.

Put koji je tambura i tamburaška komorna glazba prošla od svojih začetaka sve do danas, i razvitak koji je nastao tijekom tih godina, može se reći da je napredak i više nego očit, uvelike u zadnjih nekoliko desetljeća. Tambura se razvila kao instrument, tamburaška komorna glazba se razvila i dobila umjetnički smisao, glazbenici koji sviraju tamburu napravili su velik korak u tehnici sviranja i samoj interpretaciji. Sve to pomiče granice tambure i tamburaške komorne glazbe da postane cijenjena u sferi umjetničke glazbe, prihvaćena od struke, ali i od publike. Iako je došla na određeni stupanj razvitka, još je puno rada i truda potrebno da se dostigne vrhunac.

Bibliografija

- Andrić, J. (1961.). *I. Festival tamburaške glazbe Jugoslavije*. Osijek: Organizacioni odbor I. Festivala tamburaške glazbe.
- Andrić, J. (1962). *Tamburaška glazba, historijski pregled*. Slavonska Požega: Biblioteca Croatica.
- Dragun, F. E., Njikoš, J., & dr. (2007.). *XXX. Festival hrvatske tamburaške glazbe u Osijeku*. Osijek: Hrvatski tamburaški savez u Osijeku.
- Ferić, I., Jerković, G., Njikoš, J., & dr. (1994). *XVII. Festival hrvatske tamburaške glazbe u Osijeku*. Osijek: Hrvatski sabor kulture; Predsjedništvo XVII. festivala hrvatske tamburaške glazbe u Osijeku.
- Ferić, M. (2011). *Hrvatski tamburaški brevijar*. Zagreb: Šokadija Zagreb.
- Hlebec, G. (2016.). *Notna zbirka klasičnih skladbi za tamburaški kvartet*. Osijek: Hrvatsko društvo tamburaških pedagoga (HDTP).
- Jeić, J. (2017). Kako su Zagorci gradili i unaprjeđivali tamburu – naše omiljeno tradicijsko glazbalno. *Studia lexicographica*, 10/11(19/20), str. 255-273. Dohvaćeno iz <https://hrcak.srce.hr/194002>
- Kalebota, B. P. (Listopad 2021.). U 58. *Glazbena tribina*. Zagreb: Cantus d.o.o.
- Kovačević, K. (1981.). *X. Festival tamburaške glazbe Jugoslavije*. Osijek: Zajednica kulturnih djelatnosti općine Osijek; Predsjedništvo Festivala tamburaške glazbe jugoslavije.
- Njikoš Pečkaj, V., Knežević, D., & Nikolić, D. (2022.). Božo Potočnik. U V. Njikoš Pečkaj, D. Knežević, & D. Nikolić, 45. *Međunarodni festival umjetničke tamburaške glazbe*. Osijek: Hrvatski tamburaški savez.
- Njikoš, J. (1997). Pero Gotovac. U J. Njikoš, F. Dragun, Đ. Šovagović, J. Tolj, & M. Vukelić, *Knjižica XX. Festivala tamburaške glazbe u Osijeku* (str. 162-164). Osijek: Hrvatski tamburaški savez u Osijeku.
- Njikoš, J. (2011). *Povijest tambure i tamburaške glazbe*. Osijek: Hrvatski tamburaški savez u Osijeku.
- Sremac, S. (2002). Hrvati i tambura u Sjedinjenim američkim državama. *Etnološka tribina*, 32(25), 57-74. Dohvaćeno iz <https://hrcak.srce.hr/27679>
- Wright, S. (30. rujan 2022.). *What is chamber music*. Preuzeto 8. kolovoza 2023 iz Classical music - BBC music magazine: <https://www.classical-music.com/features/musical-terms/what-is-chamber-music/>

Popis slika

Slika 1 tambura Paje Kolarića	4
Slika 2 romantična bečka gitara.....	5
Slika 3 tambura Farkaševog sustava	5
Slika 4 Tamburaški sastav Šokadije Zagreb, 1939.....	8
Slika 5 Antun Mihanović – <i>Horvatska domovina</i>	10
Slika 6 Vladimir Josip Hafner	16
Slika 7 Vladimir J. Hafner: <i>Proljetna pjesma</i> , ulomak iz partiture (1906.)	17
Slika 8 Vinko Vodopivec	18
Slika 9 Vinko Vodopivec: <i>Zvečer</i> , ulomak iz partiture (1910.)	19
Slika 10 Josip Andrić s tamburom	19
Slika 11 J. Andrić: <i>Djevojačke sanje</i> , ulomak iz partiture (1941.)	22
Slika 12 Kamilo Kolb.....	22
Slika 13 Kamilo Kolb: <i>Melodija</i> , ulomak iz partiture (1942.)	23
Slika 14 Božo Potočnik	24
Slika 15 Božo Potočnik: <i>Da smo se ranije sreli</i> , ulomak iz partiture (1983.)	25
Slika 16 Pero Gotovac.....	25
Slika 17 Zadnja stranica partiture <i>Na dvorskem plesu</i>	27
Slika 18 Pero Gotovac: Na dvorskem plesu, ulomak iz partiture (1994.)	27
Slika 19 Siniša Leopold.....	28
Slika 20 Siniša Leopold: <i>Loptica</i> , ulomak iz partiture (1998.)	29
Slika 21 Jurica Hrenić	29
Slika 22 Jurica Hrenić: <i>Tema i varijacije u d-molu</i> , ulomak iz partiture (2013.)	31
Slika 23 Tomislav Uhlik	31
Slika 24 Tomislav Uhlik: <i>Tambura da camera</i> , ulomak iz partiture (2019.).....	32
Slika 25 Helena Skljarov	33
Slika 26 Helena Skljarov: <i>Nije pristojno</i> , tumač simbola	34

Prilozi

Prilog 1: Intervju sa skladateljem Tomislavom Uhlikom

1. Kada ste se prvi put susreli s tamburom i što vas je spojilo? Kakva su Vaša iskustva s tim instrumentom?

Godine 1975. učlanio sam se u Mješoviti pjevački zbor KUD „Joža Vlahović“ koji je vodio skladatelj i dirigent Emil Cossetto. Značajan dio njegova autorskog opusa bio je posvećen folkloru pa smo često, naročito u inozemstvu, izvodili njegove obrade narodnih napjeva kao i originalne skladbe pisane u duhu folklora (primjerice suite "Ladarke" i "Jurjaši"). U takvim bi prigodama sudjelovao i mali tamburaški sastav (bisernica, brač, bugarija i berde), sastavljen od članova zbora koji zapravo nisu bili tamburaši, ali su imali iskustva s gitarom pa bi ih se, na brzinu, priučilo da odsviraju nešto vrlo elementarno i na tamburama. Tako sam i ja jednom došao na red pa je to, koliko se sjećam, bio moj prvi doticaj s tim glazbalom.

2. Koje je Vaše prvo djelo napisano za tamburu i u koju je svrhu napisano?

Mislim da je to "Intermezzo" iz 1982., koji sam napisao u Koprivnici, za vrijeme služenja vojnog roka (<https://youtu.be/miGpr6sGzKY>; Notno izdanje: Tomislav Uhlik, Zbirka koncertantnih skladbi, Tamburaško društvo "Gaj" Zagreb, 2016.). To je bila narudžba Tamburaškog orkestra Glazbene škole u Varaždinu, koji je vodio prof. Milan Jadrošić. On je, s jednim mojim prijateljem, došao u Koprivnicu, počastio me ručkom, i za tjedan, dva dobio partituru.

3. Skladali ste jedno od rijetkih cikličkih djela za komorni tamburaški ansambl, kvartet *Tambura da camera*. Kako je nastalo i što Vas je motiviralo i nadahnulo da ga napišete?

Od svih nastavnika na Akademiji koji i skladaju, ja sam bio „najbliži“ novoosnovanom studiju tambure jer sam radio na istom odsjeku (za glazbenu pedagogiju). Bio sam stoga dobro upoznat s idejama koje su širili profesori Leopold i Škorvaga pa je tako, u relativno kratkom vremenu, nastalo nekoliko cikličkih djela iz moga pera, koja su imala za cilj ponajprije proširiti solistički i komorni repertoar namijenjen studentima tambure. *Tambura da camera* djelo je napisano u duhu i formi klasičnoga, trostavačnog, gudačkog kvarteta s naglaskom na tehničku zahtjevnost primjerenu akademskoj razini.“

4. Kakvo je Vaše viđenje tambure u klasičnoj glazbi, može li parirati ostalim klasičnim instrumentima?

Kao nastavnik na Muzičkoj akademiji u Zagrebu sâm sam se uvjerio da je učinjen veliki napredak u razvoju tehnike sviranja tambure u odnosu na vrijeme kada sam se ja počeo zanimati za to područje; granice su bez sumnje uveliko pomaknute. No, da li tambura, kao takova, može stati uz bok ostalim klasičnim glazbalima – ma koliko mi to željeli – pokazat će vrijeme.

Prilog 2: Vladimir J. Hafner: *Proljetna pjesma*

Proljetna pjesma

T E R Z E T T

VLADIMIR J. HAFNER (1906)

Andante

The musical score for "Proljetna pjesma" features three vocal parts: Brat, Bugarija, and Berde, each with its own staff. The piano accompaniment is shown below the vocal staves. The score includes dynamic markings such as *p* (piano), *f* (forte), and *mf* (mezzo-forte). Key changes are marked with letters D, A, E, Fis, G, and H. The tempo is specified as "Andante". The title "Proljetna pjesma" is written in large, stylized script at the top, and "TERZETT" is centered below it. The composer's name, VLADIMIR J. HAFNER, and the year 1906 are printed in the upper right corner. The vocal parts are labeled "Brat", "Bugarija", and "Berde" above their respective staves. The piano accompaniment is indicated by a piano icon and the letter "P". The score is presented on eight staves of music.

8

2.

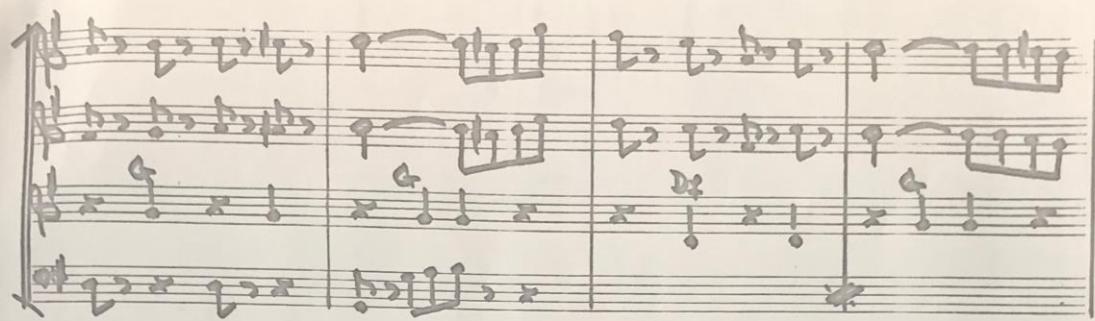
Allegretto

Audante

„Sjajno! Bratko! Šta je ovaj veličanstveni muzički izraz? Neće biti nijednog čovjeka, koji ne će se tajmajući i učujući, ovdje moguće sjetiti se na vlastite muzičke snove. Kao što je prije samo jednostavno svirati, tako je i sada, ali u mnogočemu boljem smislu, ali je svakom odmeti vlastit, da moguće dobiti sviči u Hrvatsku, bez opasnosti da neće učiniti ništa drugo.“

Prilog 3: Vinko Vodopivec: *Zvečer*

-2-

Handwritten musical score for four voices. The music consists of four measures. The first measure has a bass note followed by three soprano notes. The second measure has two alto notes followed by a soprano note. The third measure has a bass note followed by three soprano notes. The fourth measure has two alto notes followed by a soprano note.

Handwritten musical score for four voices. The music consists of four measures. The first measure has a bass note followed by three soprano notes. The second measure has two alto notes followed by a soprano note. The third measure has a bass note followed by three soprano notes. The fourth measure has two alto notes followed by a soprano note.

Handwritten musical score for four voices. The music consists of four measures. The first measure has a bass note followed by three soprano notes. The second measure has two alto notes followed by a soprano note. The third measure has a bass note followed by three soprano notes. The fourth measure has two alto notes followed by a soprano note.

Final

Prilog 4: Josip Andrić: *Djevojačke sanje*

DJEVOJAČKE SANJE
 TAMBURAŠKI KVARTET
 JOSIP ANDRIĆ (g. 1912.)

Adagio ma non troppo

Bisernica Brč I. Bugarica II. Berde

T. di Valse

BR. 1

rit.

pp p mf p

rit. p mf

C C² C C²

C A d B¹ C d C² C

2. C D G B D

pp pp pp

6° p C p C²

BR.2

CODA

Prilog 5: Kamilo Kolb: *Melodija*

Povrćeno H.T.O. "Zajc"
Melodija
Kvintet

PRILOG
"HRVATSKE -
- TAMBURICE"
BROJ 1-6, 1942

O. KAMILO KOLB

Andante

Brč. I.
Brč. II.
Brč. III.
Četvrtog
Četvrtog

Musical score page 2, measures 11-15. The score consists of ten staves. Measure 11: All staves play eighth-note patterns. Measure 12: Measures 1-4 play eighth-note patterns; measures 5-10 play sixteenth-note patterns. Measure 13: Measures 1-4 play eighth-note patterns; measures 5-10 play sixteenth-note patterns. Measure 14: Measures 1-4 play eighth-note patterns; measures 5-10 play sixteenth-note patterns. Measure 15: Measures 1-4 play eighth-note patterns; measures 5-10 play sixteenth-note patterns.

poco meno

a tempo

p

p

p

p

p

p

p

p

Tempo I.

poco rallent.

a tempo

cresc.

p

p

p

p

p

p

p

p

p

ff
ff solo
p

molto cresc.

poco rallent.... a tempo

cresc.

molto rallent.
a tempo
Maestoso

per ritard.

Maestoso

dolce

Largo

Tempo

Maestoso

dolce

Allegro

6 7 8

Da smo se ranije sreli

(anonimus)

Arr. Božo Potočnik

Rubato espressivo $\text{♩} = 25$

A brač 1
A brač 2
E brač
A Tamb.čelo

A br 1
A br 2
E br.
A Tčl

1 2 3 4

5 6 7 8

9 10 11 12

à tempo

A br 1
A br 2
E br.
A Tel

13 14 15 16

à tempo

A br 1
A br 2
E br.
A Tel

17 18 19 20

A br 1
A br 2
E br.
A Tel

21 22 23 24

rit.

à tempo

A br 1
A br 2
E br.
A Tel

25 26 27 28

Libero

A br 1

A br 2

E br.

A Tel

29 30 31 32

rit.

A br 1

A br 2

E br.

A Tel

33 34 35 36

rit.

A br 1

A br 2

E br.

A Tel

37 38 39 40

Tempo I-mo

A br 1

A br 2

E br.

A Tel

41 42 43 44

rit.

Musical score for measures 45 through 52, featuring four brass instruments: A br 1, A br 2, E br., and A Tel. The score is in common time and includes dynamic markings such as *a tempo*, *mf*, *f*, and *rit.*. Measure 45: A br 1 and A br 2 play eighth-note patterns. E br. and A Tel. play sixteenth-note patterns. Measure 46: A br 1 and A br 2 play eighth-note patterns. E br. and A Tel. play sixteenth-note patterns. Measure 47: A br 1 and A br 2 play eighth-note patterns. E br. and A Tel. play sixteenth-note patterns. Measure 48: A br 1 and A br 2 play eighth-note patterns. E br. and A Tel. play sixteenth-note patterns. Measure 49: A br 1 and A br 2 play eighth-note patterns. E br. and A Tel. play sixteenth-note patterns. Measure 50: A br 1 and A br 2 play eighth-note patterns. E br. and A Tel. play sixteenth-note patterns. Measure 51: A br 1 and A br 2 play eighth-note patterns. E br. and A Tel. play sixteenth-note patterns. Measure 52: A br 1 and A br 2 play eighth-note patterns. E br. and A Tel. play sixteenth-note patterns. Measure 347: A br 1 and A br 2 play eighth-note patterns. E br. and A Tel. play sixteenth-note patterns.

Prilog 7: Pero Gotovac: *Na dvorskem plesu*

FHTG

- 3 -

NA DVORSKOM PLESU

PERO GOTOVAC

BALABILE (UMJERENO)

(A)

BIS. I.

BRAE II.

SUGARIA

BERDE

Dm Em Am C Em Am G Em Am Am C

(A) — (B) —

Dm Em Am C Em Am G Em Am Am C

F E4

- 1 -

Am F E4 Dm G Am

Drums Am C Dm Am G Em Am

(mf) *tempo.*

→ [DE]

ff 120
Dm Am Dm Am
F Bb.. C Dm Gm Dm⁵ E7 Am
G7 C Em Am E7 F6 G7 Am

A handwritten musical score for five voices. The score consists of six staves, each with a different vocal range (Soprano, Alto, Tenor, Bass, Contratenor). The music is written in common time. Measures 1-5 show various rhythmic patterns and dynamics (e.g., forte, piano). Measure 6 begins with a dynamic of f , followed by a measure of c . The vocal parts are labeled with their respective names: soprano, alto, tenor, bass, and contratenor.

DAL °SU AL $\frac{9}{8}$

POI { CODA }

CODA

The Coda section of the musical score, starting after the bracketed "CODA" instruction. It features five staves for soprano, alto, tenor, bass, and contratenor. The music continues in common time. The vocal parts are labeled with their respective names: soprano, alto, tenor, bass, and contratenor. The lyrics "DAL °SU AL" are present at the beginning of the Coda. The score includes various dynamics and rhythmic patterns typical of a choral arrangement.

Handwritten musical score for five staves. Measures 1-5 show various rhythmic patterns and chords. Chords labeled include E^m, G⁷, A^m, F^m. Measure 5 ends with a double bar line.

Handwritten musical score for five staves. Measures 6-10 continue the rhythmic patterns and chords. Chords labeled include D^m, B^b_m, F^m, G⁷, C, E^m, A^m, G⁷, C, G⁷.

Handwritten musical score for five staves. Measures 11-15 show simple eighth-note patterns. The word "VEJACÁ 1994" is written above the staff, and "P. Latorre" is written below it.

Prilog 8: Siniša Leopold: *Loptica*

Loptica N/LEO-Pop.P
Siniša Leopold

Scherzando ♩ = 108

bis.

brač I l. x tacet
brač II l. x tacet
čelo
bugarija {
Bas {

G

11

Em Hm C G D D⁷ G

19

bis.

brač I

brač II

čelo

bugarija

Bas

This musical score page contains two staves of music. The top staff begins at measure 19, marked 'bis.' and 'mf'. It includes parts for brač I, brač II, čelo, bugarija, and Bas. The bugarija part features a rhythmic pattern of eighth-note pairs. The Bas part provides harmonic support with sustained notes. Measure 27 follows, marked 'G' above the bugarija part. The bugarija part continues its eighth-note pattern, while the Bas part provides harmonic support. The score concludes with a large, hollow circle symbol.

27

G

Am

D⁷

G

This section of the score continues from measure 27. The bugarija part maintains its eighth-note pattern. The Bas part provides harmonic support with chords labeled Am, D⁷, and G. The score ends with a large, hollow circle symbol.

35

bis.

brač I

brač II

celo

bugarija

Bas

This musical score page contains two systems of music. The top system, labeled '35', features five staves: 'bis.', 'brač I', 'brač II', 'celo', and 'bugarija/Bas'. The 'bugarija' and 'Bas' staves are grouped together by a brace. Measure 35 begins with eighth-note patterns in 'bis.', 'brač I', and 'celo', followed by sixteenth-note chords in 'bugarija/Bas'. Measure 43 follows, starting with eighth-note patterns in 'bis.', 'brač I', and 'celo', followed by sixteenth-note chords in 'bugarija/Bas'. The dynamics 'mf' (mezzo-forte) are indicated throughout both systems.

43

3

p

mf

f

p

mf

f

p

mf

f

G

on

p

mf

f

C

p

mf

f

The bottom system, labeled '43', continues from measure 35. It consists of five staves: 'bis.', 'brač I', 'brač II', 'celo', and 'bugarija/Bas'. The dynamics 'mf' are used in measure 43, transitioning to 'f' (forte) in measure 44. Measures 43 and 44 show eighth-note patterns in 'bis.', 'brač I', and 'celo', and sixteenth-note chords in 'bugarija/Bas'. Measure 44 concludes with a dynamic 'f'.

51

bis.

brač I

brač II

čelo

bugarija

Bas

This musical score page contains two systems of music. The top system, labeled 'bis.', begins at measure 51. It features five staves: 'brač I' (two treble staves), 'brač II' (one treble staff), 'čelo' (one bass staff), 'bugarija' (one treble staff), and 'Bas' (one bass staff). The 'čelo' and 'Bas' staves play eighth-note patterns. The 'bugarija' staff plays sustained chords. Measure 51 ends with a dynamic 'f'. The bottom system begins at measure 59. It has four staves: 'čelo' (top), 'bugarija' (second from top), 'čelo' (third from top), and 'Bas' (bottom). The 'čelo' staves play eighth-note patterns. The 'Bas' staff plays sustained notes. Measures 59-60 show harmonic changes indicated by Roman numerals: D, G, C, Dm, F, E, and F. Measure 61 concludes with a dynamic 'mf'.

59

DD⁷

G

C

Dm F

E

F⁷

mf

83

bis.

brač I

brač II

čelo *bez trzanja*

f

bugarija

Bas *f*

91

J = 108

Tempo Primo

1. x tacet

mp

1. x tacet

mf

1. x tacet

mf

D

A⁷ D

A⁷ D

mf

mf

f

mf

f

99

bis.

brač I

brač II

čelo

bugarija

Bas

A *A⁷* *D*

107

mf

mp

1.x tacet

f

A⁷ *D*

f

D

115
bis.

brač I

brač II

čelo

bugarija

Bas

A *A⁷* *D* *D* *A⁷* *D⁷*

123 *D.S. al Coda*

Coda

A'D'7

C D⁹ Hm Em *C D⁹ Hm Em* *G*

131

bis.

brač I

brač II

čelo

bugarija

Bas

ff

ff

ff

ff

ff

ff

Siniša Leopold
20.02.1998.

Tema i varijacije u d molu

Jurica Hrenić

Tema
Adagio ma non troppo

Bisernica *Brač I* *Brač II* *Čelo*

8

16 rit.
dim. *p* *pp* *f*
dim. *p* *pp* *f*
dim. *p* *pp* *f*
dim. *p* *pp* *f*

1 Var. I
Moderato ($\text{♩} = 94$) 3

22 *cresc.* *p* *ff*
cresc. *p* *ff*
cresc. *p* *ff*
cresc. *p* *ff*
cresc. *ff*

28 *accel.*

4

34

poco rit.

40

46 3

51

rit.

ff

ff

ff

ff

4 Var. II
Allegro ($\text{♩} = 104$)

54 *ad libitum*

mp

mp

mp

mp

59

mf

mf

mf

6

66

f

f

f

f

70

5

74

fp

fp

79

85

89

92

95

99

attaca.

6 Var. III
L'istesso tempo

103

Musical score page 103. The score consists of four staves. The top two staves feature eighth-note patterns with sharp and natural signs. The bottom two staves are mostly blank.

106

Musical score page 106. The score consists of four staves. The first staff has a fermata over three notes. The second staff has dynamics *p* and *mf*. The third staff has dynamics *mf*. The fourth staff ends with a dynamic *p*.

110

Musical score page 110. The score consists of four staves. The first staff starts with a fermata. The second staff has dynamics *p* and *mf*. The third staff has dynamics *p*. The fourth staff ends with a dynamic *mf*.

10

113

117

18

cresc.

16

cresc.

16

cresc.

16

cresc.

16

cresc.

7

121

subito *mp*

subito *mp*

mp

125

129

133

8

Var. IV
Molto allegro ($\text{♩}=155$)

145

152

159

Musical score page 159. The score consists of four staves. The first three staves are mostly rests or short notes. The fourth staff has a continuous eighth-note pattern marked 'mf'. The key signature is one flat, and the time signature is common time.

166

Musical score page 166. The score consists of four staves. The first three staves have rests or short notes. The fourth staff has a continuous eighth-note pattern. The key signature changes to no sharps or flats, and the time signature is common time.

173

Musical score page 173. The score consists of four staves. The first three staves have rests or short notes. The fourth staff has a continuous eighth-note pattern marked 'mf'. The key signature changes to one sharp, and the time signature is common time.

14

180

Four staves of music in common time, key signature of one flat. The top three staves feature quarter note heads, while the bass staff features sixteenth-note heads. The tempo is marked as 180 BPM.

186

9

Four staves of music in common time, key signature of one flat. The bass staff features sixteenth-note heads. The number 9 is enclosed in a small rectangular box above the staff. The tempo is marked as 186 BPM.

192

Four staves of music in common time, key signature of one flat. The bass staff features sixteenth-note heads. The tempo is marked as 192 BPM.

197

10

202

209

16

216

222

229

235

11

240

245

18

252

12

259

265

270

275

13

281

20

287

292

Var. V ($\text{♩} = 45$)
Lento appassionato

14

297

304

p

8

p

p

p

310

cresc.

cresc.

cresc.

cresc.

316

open

mf
open

cresc.

mf
open

cresc.

mf
open

cresc.

mf

22

322

15

mp legato

mp legato

mp legato

mp legato

328

cresc.

cresc.

cresc.

cresc.

333

mf

mf

mf

mf

337

cresc.

cresc.

cresc.

cresc.

340

16

ff

ff

ff

ff

cresc.

cresc.

cresc.

cresc.

cresc.

344

ff

24

poco rit.

a tempo (♩=45)

353

17 Var. VI

Allegretto malinconico (♩=105)

363

368

18

373

26

378

rit.

19

Var. VII
Tempo di valse ($\downarrow=55$)

382

388

395

f

mf

mf

401

dim.

dim.

dim.

dim.

409

20

f

f

f

28

416

subito p

423

mf

mp

mf

mf

429

tr

21

436 (tr) ~~~~~

f

f

f

f

444

p^s

p

p

f^s

452

f^s

30

460

22 Var. VIII
Presto con fuoco ($\text{\textit{d}}=155$)

464

467

f marcato

471

475

23

479

32

482

486

490

494

498

24

502

34

505

508

25

511

515

18/16

f

517

f

12/16

520

36 **26**

523

pp p p

pp p p

pp p p

527

ff f f

530 **27**

ff ff ff

ff

534

538

541 (tr)

Prilog 10: Tomislav Uhlik: *Tambura da camera*

TAMBURA DA CAMERA
za kvartet tambura

Tomislav Uhlik, 2019.
(revidirano 20. siječnja 2020.)

1.

Allegro $\text{♩} = 124$

E-bisernica

A-brač

E-brač

A-čelo

10

19

28

T. Uhlík: TAMBURA DA CAMERA

The musical score consists of four staves of music, likely for a string quartet or similar ensemble. The staves are as follows:

- Staff 1:** Treble clef, key signature of one sharp. Dynamics: f , f , f . Measure number: 38.
- Staff 2:** Treble clef, key signature of one sharp. Dynamics: p , ff , ff , p , p , pp .
- Staff 3:** Treble clef, key signature of one sharp. Dynamics: p , mp , p , mf , p .
- Staff 4:** Bass clef, key signature of one sharp. Dynamics: p , mp , p , mf , p .

Performance instructions include "rall." (rallentando) and "rit." (ritenuto). The tempo is Allegretto $\text{♩} = 106$. Measure numbers 38, 47, 56, and 64 are indicated at the top of their respective staves.

T. Uhlik: TAMBURA DA CAMERA

71

accel. al.

77 Allegro =124

84

93

3

T. Uhlik: TAMBURA DA CAMERA

101

rit. a tempo

109

118

128 rit. Moderato = 96

T. Uhlik: TAMBURA DA CAMERA

T. Uhlik: TAMBURA DA CAMERA

168 Allegro $\text{d}=124$

Musical score page 168. The score consists of four staves. The first staff uses a treble clef, the second a bass clef, and the third and fourth staves use a soprano clef. Measure 168 starts with dynamic ff, followed by ff, p, mp, p, f, pp, mf, and pp. Measures 169 and 170 continue with various dynamics including ff, f, mf, f, and pp.

176

Musical score page 176. The score continues with four staves. Measure 176 starts with f, followed by p, f, and a melodic line with a grace note. Measures 177 and 178 show more rhythmic patterns with dynamics mf, f, and f.

185

Musical score page 185. The score continues with four staves. Measure 185 starts with f, followed by a series of eighth-note patterns. Measures 186 and 187 continue with similar patterns and dynamics.

193

Musical score page 193. The score continues with four staves. Measure 193 starts with a rest, followed by a dynamic p, pp, and mf. Measures 194 and 195 continue with eighth-note patterns and dynamics p, pp, and mf.

2.

Lentamente ♩=66

poco rit. a tempo

mp dolce

p

p

p

p

(♩=♩)

cresc.

cresc.

cresc.

mf

mf

mf

mf

mf

T. Uhlik: TAMBURA DA CAMERA

25

dim.

p

dim.

p

dim.

p

p

31

poco rubato

a tempo

f

f

f

f

rall.

a tempo

rit.

Allegro vivace $\text{♩} = 146$

mf

molto ff

mf

molto ff

mf

molto ff

f

ff

f

ff

f

37

ff

f

ff

f

ff

f

44

sf

f

T. Uhlik: TAMBURA DA CAMERA

52

Musical score page 52. The score consists of four staves. The top three staves are in common time (indicated by a 'C') and the bottom staff is in 2/4 time (indicated by a '2'). The key signature changes frequently, including major and minor keys with various sharps and flats. The music features eighth-note patterns and rests.

60

Musical score page 60. The score continues with four staves. The time signature alternates between 2/4 and 3/4. The key signature remains mostly in E major (no sharps or flats). The music includes eighth-note patterns and rests.

67

Musical score page 67. The score continues with four staves. The time signature alternates between 2/4 and 3/4. The key signature changes to A major (one sharp). The music includes eighth-note patterns and rests.

79

Musical score page 79. The score continues with four staves. The time signature alternates between 2/4 and 3/4. The key signature changes to D major (two sharps). The music includes eighth-note patterns and rests.

T. Uhlik: TAMBURA DA CAMERA

The musical score consists of four staves of music, likely for a string quartet or similar ensemble. The staves are as follows:

- Staff 1 (Top):** Treble clef, common time. Contains eighth-note patterns and sixteenth-note chords.
- Staff 2:** Treble clef, common time. Contains eighth-note patterns and sixteenth-note chords.
- Staff 3:** Treble clef, common time. Contains eighth-note patterns and sixteenth-note chords.
- Staff 4 (Bottom):** Bass clef, common time. Contains eighth-note patterns and sixteenth-note chords.

Musical Elements:

- Measure 92:** Measures 1-10. Includes dynamic markings like $\#$, \flat , $\#$, \flat , $\#$, \flat , $\#$, \flat .
- Measure 104:** Measures 11-12. Includes dynamic markings like $\#$, \flat , $\#$, \flat , $\#$, \flat , $\#$, \flat .
- Measure 114:** Measures 13-14. Includes dynamic markings like $\#$, \flat , $\#$, \flat , $\#$, \flat , $\#$, \flat . The dynamic *sf* (fortissimo) is indicated at the end.
- Measure 122:** Measures 15-16. Includes dynamic markings like $\#$, \flat , $\#$, \flat , $\#$, \flat , $\#$, \flat . The tempo is specified as **Moderato** with $\text{♩} = 72$.

T. Uhlik: TAMBURA DA CAMERA

133

poco a poco dim.

rall.

2 2

151

molto

Tempo I = 66

molto dim.

mp dolce

molto dim.

p

molto dim.

p

molto dim.

p

163

169

dim.

dim.

dim.

11

dim.

T. Uhlik: TAMBURA DA CAMERA

174

p

p

p

p

180 *poco rit.* *a tempo*

f

f

f

f

183 *rall.* *a tempo*

mf

molto ff

ff

mf

molto ff

mf

molto ff

mf

molto ff

189 *mf* *molto ff* *poco a poco rall.*

mf

p

pp

p

pp

pp

pp

12

T. Uhlik: TAMBURA DA CAMERA

3.

Con moto $\text{♩} = 136$

The musical score consists of four staves, each representing a different string instrument. The top two staves are in common time (indicated by '8'), while the bottom two are in 6/8 time. The key signature changes frequently, indicated by sharp and double sharp symbols. Measure 13 begins with eighth-note patterns in common time. Measure 18 starts with sixteenth-note patterns in 6/8 time. Measure 7 features eighth-note patterns with dynamic markings like ff and crescendos. The score concludes with a final section of sixteenth-note patterns in 6/8 time.

T. Uhlik: TAMBURA DA CAMERA

25

31 (♩=♩) rall. Allegro non troppo ♩=112

39

48 molto rit. Con moto ♩=136

T. Uhlik: TAMBURA DA CAMERA

The musical score consists of four staves of music, each with a different key signature and time signature. Staff 1 starts in 6/8 with a key signature of 3 sharps. Staff 2 starts in 6/8 with a key signature of 3 sharps. Staff 3 starts in 6/8 with a key signature of 3 sharps. Staff 4 starts in 6/8 with a key signature of 3 sharps. The music includes various dynamics such as *mf*, *mp*, *f*, and *p*. The score is numbered 54, 60, 66, and 73 from top to bottom.

T. Uhlik: TAMBURA DA CAMERA

The musical score consists of four staves of music, likely for a string quartet or similar ensemble. The staves are as follows:

- Staff 1 (Top):** Treble clef, dynamic *f*. Measures 80-84 show various rhythmic patterns and harmonic changes.
- Staff 2:** Treble clef, dynamic *f*. Measures 80-84 continue with rhythmic patterns and harmonic changes.
- Staff 3:** Treble clef, dynamic *f*. Measures 80-84 continue with rhythmic patterns and harmonic changes.
- Staff 4 (Bottom):** Bass clef, dynamic *f*. Measures 80-84 continue with rhythmic patterns and harmonic changes.

Measure 85: Treble clef, dynamic *ff*. Measures 85-89 feature dense chords and rhythmic patterns.

Measure 92: Treble clef, dynamic *f*. Measures 92-96 show a transition with changing time signatures (3/8, 2/4, 3/4) and rhythmic patterns.

Measure 100: Treble clef, dynamic *f*. Measures 100-104 conclude the section with rhythmic patterns and harmonic changes.

T. Uhlik: TAMBURA DA CAMERA

The musical score consists of four staves of music, each with a different clef (G-clef, F-clef, C-clef, and bass clef). The score is divided into several sections with measure numbers 105, 111, 117, and 123.

- Measure 105:** The music begins with a G-clef staff. It features a mix of eighth and sixteenth-note patterns. Time signatures change frequently between 3/8, 2/4, and 6/8. Dynamics include $\hat{\text{h}}$ (soft), $\#$ (sharp), and \natural (natural).
- Measure 111:** The music continues with a G-clef staff. The patterns become more complex, involving eighth and sixteenth-note groups. Time signatures remain mostly 3/8 and 2/4.
- Measure 117:** The music shifts to a F-clef staff. Dynamics include *p* (piano), *ff* (fortissimo), and *ff* (fortissimo). The patterns involve eighth and sixteenth-note groups.
- Measure 123:** The music concludes with a G-clef staff. It features eighth and sixteenth-note patterns. Dynamics include *fff* (ffff) and *fff* (ffff).

T. Uhlik: TAMBURA DA CAMERA

Helena Skljarov

Nije pristojno,
Za bisernicu, Brač (A),
Brač (E), Tamb. Čelo
i Klavir

2021.

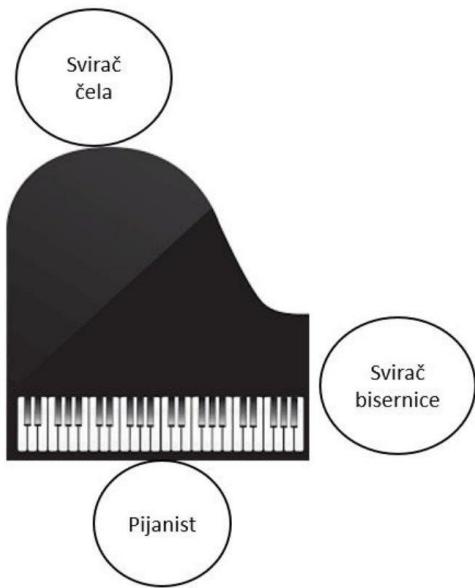
Uputstva za izvedbu:

1) Pozicije

Svirač bisernice i čela započinju svirati svoj instrument tek od 47. takta. Prije toga nalaze se uz klavir te, na znak klavirista, zajedno s njim sviraju po žicama klavira. Ovdje nije potrebno da gledaju svoju dionicu: svirač bisernice na znak klavirista trza otprilike nekoliko tonskih visina iznad klavirista (žice cis2 - e2), a svirač čela na znak klavirista svira *tremollo* dlanovima na najnižim žicama klavira. Kako bi se sviračima tamburice olakšalo, njihovo sviranje uvijek traje jednako dugo i jednak je dinamike (vidi partituru takt 1 - 47).

Klavirist je dužan uputiti svirača bisernice i čela koje žice trebaju trzati/svirati te im dati znak za početak i kraj.

Početna pozicija:

Svirači braća nalaze se od početka na poziciji kvarteta. Od takta 47 na svojim mjestima su i svirač bisernice i čela (vidi partituru). Klavirist im daje znak kada kreću prema svojim mjestima (takt 31, dio **B**). Ovaj dio ispresijecan je taktovima pauze u kojima se svi svirači zamrzavaju

(uključujući svirača bisernice i čela koji se zaustavljaju pri hodu prema poziciji kvarteta, vidi npr. takt 37).

Zbog opisanog početka, sviraču bisernice i čela nije potrebna prva stranica dionice.

Do kraja skladbe, svirači su na svojim mjestima i nema više kretanja.

2) Dijelovi bez mjere

Dio partiture je bez mjere, *Senza misura*, te je na tim mjestima naznačeno okvirno trajanje manjih glazbenih odlomaka u sekundama. Prva pojava *Senza misura* obuhvaća sola svih četiriju tamburaša koji nastupaju jedan za drugim. Iako je iznad svakog sola označeno trajanje u sekundama, ovo je **okvirna** oznaka i moguće je, ako ne i poželjno, u korist slobodi interpretacije izvedbe sola skratiti ili produžiti ovo trajanje (vidi dio **C**).

Na svim ostalim mjestima označenim kao *Senza misura* okvirno se izvodi upisani glazbeni materijal (vidi takt 76) ili se ponavlja određeni model (vidi takt 52 za sve osim Brača (A) i takt 54 za Brač (A)).

Sloboda izvođenja glazbenog materijala je poželjna, a precizan broj repeticija nije važan.

3) Izgovaranje teksta

Klavirist - tijekom gotovo cijele kompozicije pojavljuju se momenti izgovaranja pojedinih riječi ili rečenica - pratiti oznake u partituri. Od takta 77 do takta 86 izgovara se veći dio teksta uz paralelno sviranje, u istom ritmu, kratkih *gliss.* u registru koji najviše odgovara boji glasa klavirista (preporuča se srednji registar). Ova mesta označena su okvirnim trajanjem u sekundama (*senza misura*) no dopušteno je izvoditi ih i dulje/kraće, ovisno o prirodi čitanja teksta izvođača.

Svi - u dijelu **G**, uz sviranje, svi svirači izgovaraju određene riječi u određenom ritmu. Pratiti u partituri dinamiku izvođenja (*piano, mezzo piano* - šapat, *mezzo forte* - govor, *forte, forte fortissimo* - vikanje)

Tumač simbola:

* svi simboli objašnjeni su i popratnim tekstom u partituri/dionicama pri njihovom prvom pojavljivanju

 Izgled notnih glava za udarac po instrumentu u zadnom ritmu. U partituri preciziran način udara (dlanom, noktima, kucanje itd.) Popratni simbol:

Popratni simbol za udarce ili kuckanje noktima:

Izgled notne glave za udarac nogom o pod u zadnom ritmu

Za tamburice: izgled notne glave za prigušivanje svih žica prislanjanjem ruke tako da se konkretni ton više ne čuje; trzati sve žice u zadnom ritmu

U slučaju pojave strelice iznad držanog tona, postepeno prigušivanje one žice koja se trzala:

Sve gušće nakošene horizontalne linije: postepeni *accell.* tj. sve brža repeticija jednog tona. Točan broj repeticija nije bitan (zbog toga se gube notne glave)

Sve rjeđe nakošene horizontalne linije: postepeni *rit.* tj. sve sporija repeticija jednog tona (u slučaju primjera; udaraca).

Točan broj repeticija nije bitan (zbog toga se gube notne glave)

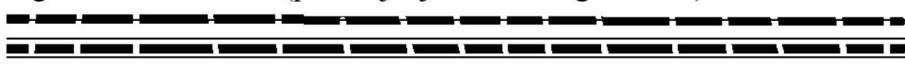
Često zastupljena varijanta je postepeno ubrzavanje, a zatim usporavanje:

kad će, kad će Nepostojeće notne glave uz tekst: čitanje teksta u
□ □ zadanom ritmu

Varijanta u slučaju klavirske dionice je *tremollo* nota ovog izgleda što znači izgovaranje određene riječi što brže moguće (npr. vidi takt 37)

Izgled oznake *simile* (ponavljanje određenog modela):

Samo za klavir:

Oznaka za sviranje po žicama klavira

Oznaka za sviranje po klavijaturi

Prije izvedbe: uglaviti između G, i Fis, objekt koji će prigušiti zvučanje ovih žica (posebno G, - npr. gumica).
Ovaj izgled notnih glava je podsjetnik da su te žice prigušene.

Izgled *cluster*a koji se izvodi na tipkama klavira

Izgled *cluster*a koji se izvodi na žicama klavira

Simbol za sviranje trzalicom

Izgled notne glave koji znači da precizna tonska visina nije bitna, već okvirna (ovisno o registru, vidi partituri)

* korištenje pedala nije upisano u partituru: poželjno je koristiti što više pedala, a UVIJEK koristiti pedal pri sviranju po žicama osim ondje gdje je u partituri posebno označeno njegovo podizanje

Opis skladbe:

Ovom skladbom istražuje se sve što je nepristojno raditi na koncertu: šaptati, lupati sa stolicama, svirati tuđi instrument, željno iščekivati kraj... To je sve ono što mi svi (ponekad) radimo, svjesno ili nesvjesno, i ne želimo priznati. Kada se priznanje nalazi na pozornici, možda se svi možemo više opustiti? Istovremeno, ideja je bila pomiriti zvuk klavira i tamburica u potrazi za onime što im je zajedničko. A to su: žice i udarci. Naravno, i sve već navedene misli i postupci koje nas opsjedaju tijekom izvedbe.

A

$\text{♩} = 60$

Bisernica Početna pozicija - (*dionicu, stalak i svoj instrument ostaviti na svojoj poziciji prije skladbe)

Brač (A) (na svojoj poziciji)

Brač (E) (na svojoj poziciji)

Tamb. čelo Početna pozicija - (*dionicu, stalak i svoj instrument ostaviti na svojoj poziciji prije skladbe)

Klavir **A** $\text{♩} = 60$ l.v.

mp chiaro

Bis. $\frac{10}{4}$

Br. A $\frac{10}{4}$

Br. E $\frac{10}{4}$

T. čl. $\frac{10}{4}$

Kl. $\frac{10}{4}$ molto liberamente gliss. l.v.

p *mf* *mp* *p* *mf*

* postepeno od trzanja jednog tona povećati pokrete trzanja i zahvatiti i okolne žice od zadane (tipa gliss. po žicama klavira, u malom rasponu i vrlo brzo)

2

Bis. 6

Br. A

Br. E

T. cl.

p **mf** *ad niente*

ad niente **mp** *al niente*

ad niente **mp** *al niente*

ff

Musical score for Kl. (Klarinet) showing a melodic line with dynamic markings *ppp*, *mf*, *p*, *mp*, and slurs. A wavy line above the notes indicates a *gliss.* The score includes a bass clef, a treble clef, and a bass staff. Measure numbers 5 and 4 are shown above the staff.

9

Bis. - | 6 4 | 4 | 4 | 5
p f al niente

Br. A. - | 6 4 | 4 | 4 | 5
ad niente mf mp

Br. E. - | 6 4 | 4 | 4 | 5
ad niente mf p

T. čl. - | 6 4 | 4 | 4 | 5

Kl. { *mp* - | 6 4 | 4 | 4 | 5
f ppp (udarac po klaviru
dlanom: drvo)
fff
fff

13

Bis. *p* *mf* *al niente*

Br. A *mp*³ *mp*³ *sfsf* *ad niente* *f*

Br. E *ad niente* *f*

T. čl. *p*

Kl. *mp*³ *mp*³ *subito ad niente* *mf* *fff* *tremolo po metalnim žicama (najniži registar)*

17

Bis. *p* *mf*

Br. A *mf* < *mp* < *f* *mp*³ *cresc. molto* *ad niente* *f*

Br. E *mp* < *cresc. molto* *ad niente* *f*

T. čl. *cresc. molto* *ad niente* *f*

Kl. *fff* *3* *ad niente* *f* *cresc. molto* *ad niente*

4 Bis. 22

Br. A. *udarac dlanom u glasnjaču*

f

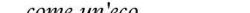
Br. E. *udarac dlanom u glasnjaču*

f

T. čl.

Kl.

24

Bis.

Br. A

Br. E

T. cl.

Kl.

28

Bis. - - - | *p* *mf* - - | *3* - *4*

Br. A. - - - | *ad niente* *f* *fff* - - | *3* - *4*

Br. E. *subito* - - - | *ad niente* *f* *fff* - - | *3* - *4*

T. cl. - - - | *cresc. molto* *f* - - | *3* - *4*

Kl. *subito* *ad niente* - - - | *f* - - | *3* - *4*

Molto liberamente

gliss. *gliss.* *gliss.* *gliss.* *gliss.* *gliss.* *gliss.* *ff*
1.v. *Mjesto!*

cresc. molto

32 **B** Kretanje prema svojoj poziciji. U taktovima
tišine naglo se zaustaviti. Na svojoj poziciji
sjesti i pripremiti se za sviranje (t. 47)

Bis.

Br. A

Br. E

T. čl.

B (udarac po klaviru
rukom: metalni okvir)

Kl.

6

34

Bis.

Br. A

Br. E

T. čl.

(precizan šapat,
akcentuirati,
razumljivost nebitna)

Kl.

(vrlo brzi
šapat)

ne-pri mje-re-no

pp

f

sfs

fff

Svirati tudi
instrumetn,
sviranje, noge,
lupanje, potpuno
* je nebitan tekst

38

Bis.

Br. A

Br. E

T. čl.

(nastaviti hodati)

Kl.

(zamrznuti se u poziciji)

(zamrznuti se u poziciji)

(zamrznuti se u poziciji)

fff

fff

sf

p

Svirati tudi
instrumetn,
sviranje, noge,
lupanje, potpuno
* je nebitan tekst

40

Bis. (zamrznuti se u poziciji) (nastaviti hodati)

Br. A (zamrznuti se u poziciji) cresc. molto fff mp < f

Br. E (zamrznuti se u poziciji) cresc. molto fff mp < f

T. čl. (zamrznuti se u poziciji) 8va--- 8va---

Kl. ni - je, ni - je sf fff pp < sf tr-----

43

Br. A fff mp < fff mp < fff

Br. E fff mp < fff mp < fff

Kl. 8va--- 8va--- 8va--- 8va--- 8va--- sf ni - je! pp < sf tr tr tr

postepeno prigušavati
žicu koja se svira

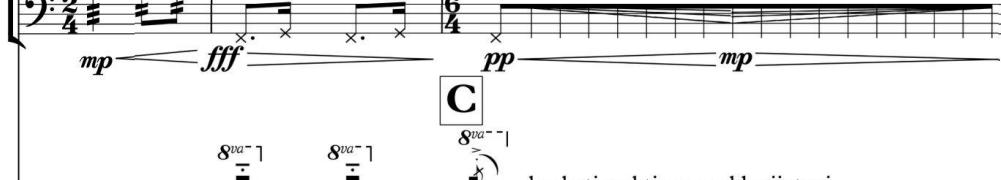
C

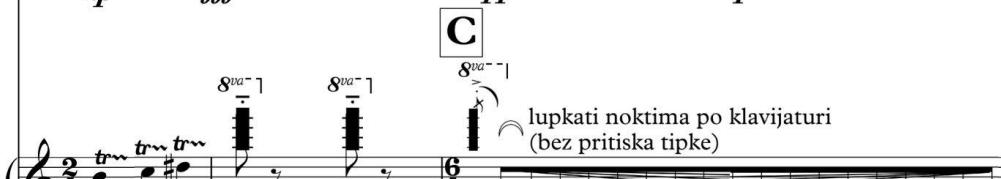
8 47

Bis.

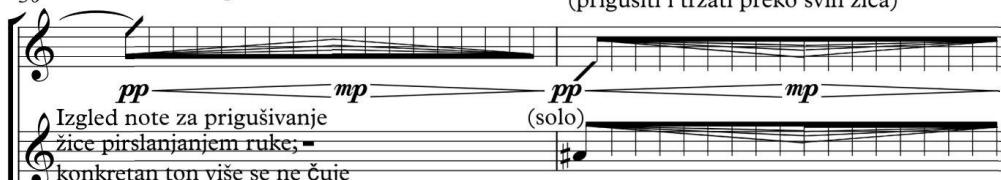
Br. A

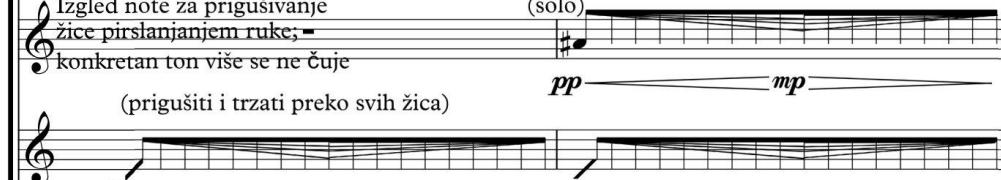
Br. E

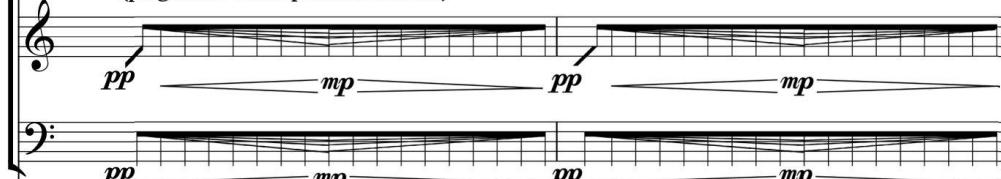
T. čl.

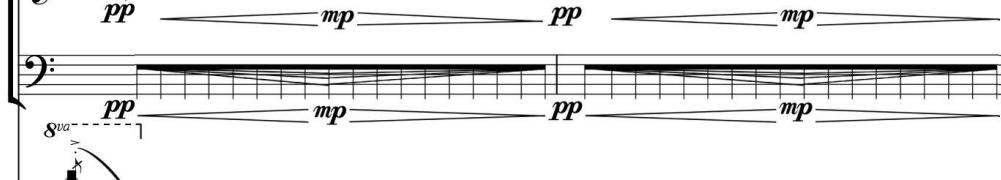
Kl.

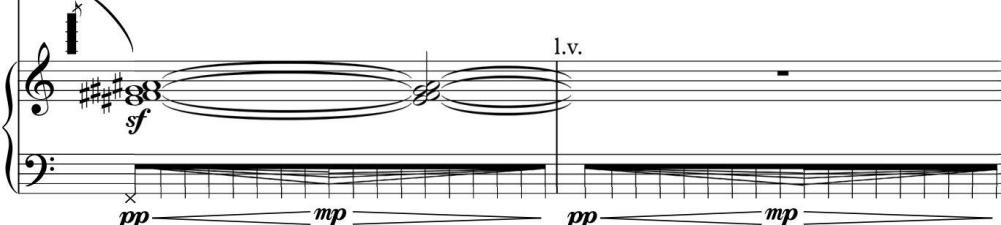
50

Bis.

Br. A

Br. E

T. čl.

Kl.

Senza misura

52 1 sec = ♩ 12"

Bis. *simile, nastaviti svirati model, ritam ad libitum**

Br. A p sf $p > mf$ p f p mf

Br. E *simile, nastaviti svirati model, ritam ad libitum**

T. čl. ppp p

Kl. ppp p

*simile, nastaviti svirati model, ritam ad libitum**

*poželjno je da svaki svirač ima svoju
brzinu sviranja modela

53 12"

Bis.

Br. A p mp sf mp mf

Br. E

T. čl.

Kl. $-$

10

54

Bis. (solo)

mp — *fp* — *mp* — *fp* — *mp* — *fp* — *mf* —

Br. A

p — *al niente* — *ppp* — *p* —

*simile, nastaviti svirati model, ritam ad libitum**

Br. E

T. čl.

Kl.

sforzando *gliss.* po površini tipki noktima/trzalicom

fff — *ppp* — *p* —

*poželjno je da svaki svirač ima svoju brzinu sviranja modela

55

18"

Bis. (lupkati po instrumentu prstima)

al niente — *ppp* — *p* —

Br. A

Br. E

T. čl. (solo)

mp — *subito p* — *f* — *subito p* — *f* — *sf* — *pp* — *mf* — *cresc. molto* — *subito p*

Kl.

sforzando *sf* — *fff* — *ppp* — *mp* —

In misura

11

56 $\text{J}=60$

Bis. udarac dlanom
u glasnjaču

Br. A.

Br. E.

T. čl.

In misura

Kl.

Senza misura

14"

58

Bis.

Br. A.

Br. E. f $p_{\text{sub.}}$ mf p f mf mf $p_{\text{sub.}}$

T. čl.

Senza misura

Kl. $\#88$ mp ppp mp

12 59 In misura $\text{♩} = 60$

Bis. $\begin{cases} \text{G clef} \\ \text{4/4 time} \end{cases}$ $\text{ppp} - \text{mp} - \text{p} - \text{mf}$

Br. A. $\begin{cases} \text{G clef} \\ \text{4/4 time} \end{cases}$ $\text{ppp} - \text{mp} - \text{p} - \text{mf}$

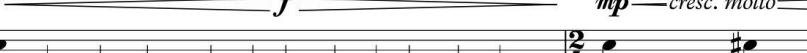
Br. E. $\begin{cases} \text{G clef} \\ \text{4/4 time} \end{cases}$ $\text{p} - \text{mp} - \text{p} - \text{mf}$

T. cl. $\begin{cases} \text{Bass clef} \\ \text{4/4 time} \end{cases}$ $\{\ \text{z} \ \text{z} \ \text{z} \ \text{p} - \text{mf}\}$

In misura $\text{♩} = 60$
 8va z l.v. $\sharp \text{tr}$

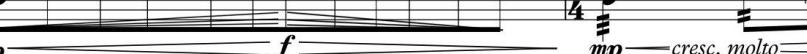
Kl. $\begin{cases} \text{G clef} \\ \text{4/4 time} \end{cases}$ mp $\begin{cases} \text{G clef} \\ \text{4/4 time} \end{cases}$ $\sharp \text{tr}$ $\begin{cases} \text{G clef} \\ \text{4/4 time} \end{cases}$ $\text{p} - \text{mp}$

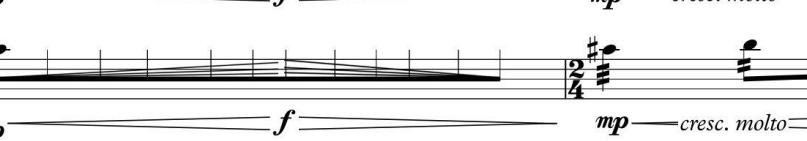
60

Bis.

Br. A

Br. E

T. cl.

Kl.

62

Bis. *p subito* — *f* — *mp* — cresc. molto —

Br. A. *p subito* — *f* — *mp* — cresc. molto —

Br. E. *p subito* — *f* — *mp* — cresc. molto —

T. cl. *p subito* — *f* — *mp* — cresc. molto —

Kl. *p subito* — *mf* — *p* — cresc. molto —

Bis. 64

Bis. *fp* *p* 3 3

Br. A postepeno prigušavati ţicu koja se svira *al niente*

Br. E *fp*

T. čl. *fp* * *al niente*
8va

Kl. *mp*

*postepeno prigušavati
žicu koja se svira

14

65 **D**

Bis.

Br. A

Br. E

T. čl.

D

Kl.

67

Bis.

Br. A

Br. E

T. čl.

Kl.

69

Bis.
Br. A
Br. E
T. čl.
Kl.

71

Bis.
Br. A
Br. E
T. čl.
Kl.

Quasi senza misura

73

Bis.

Br. A

Br. E

T. čl.

Kl.

Quasi senza misura

E

Senza misura

1 sec = ♩

6"

75

Bis.

Br. A

Br. E

T. čl.

Kl.

pp

pp

pp

lupkati noktima po glasnjači, slobodan ritam

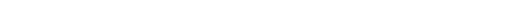
E

Senza misura

1 sec = ♩

77 cca. 7". lib.

Bis.

Br. A.

Br. E.

T. čl.

Kl.

6"

17

18

cca. 9". lib.

81

Bis.

Br. A

Br. E

T. čl.

Kl.

"Ako netko radi nešto neprimjereni, a netko drugi to primjeti i ne reagira, taj drugi je više kriv."

4"

83

Bis. 6" x **p** *mf*

Br. A 6" x **p** *mf*

Br. E x **p** *mf*

T. čl. x **p** *mf*

sva agresivno na početku,
izražen *decresc.*

*bez popratnog
sviranja, samo čitanje:

Kl. **fp** *slobodnom rukom dodatno blokirati žicu *G kontra* "Najmudrija misao je!"

f > > **ppp** *mp* *

F

86

Voice Pno.

Kl.

dolcemente *mp*

*neprecizno i nerazgovijetno imitiranje dionice klavira glasom; usta zatvorena, na 'mmmm', uvijek malo zakasniti za dionicom klavira. Precizno pogađanje tonske visine kao i registar je nebitan već isključivo smjer kretanja.

16"

87

Voice Pno.

Kl.

M

14"

5"

In misura

Bis. *fp* — *ppp* *sfp* — *ppp* *sfp* — *sfp* — *ppp*

Br. A. *fp* — *ppp* *sfp* — *sfp* — *sfp* — *ppp*

Br. E. *fp* — *ppp* *sfp* — *sfp* — *sfp* — *ppp*

T. cl. *fp* — *ppp* *sfp* — *sfp* — *sfp* — *ppp*

In misura

Kl. *p* — *pp* — *ppp*

94

Bis.
Br. A.
Br. E.
T. čl.
Kl.

ppp *mp* *p* *mp* *mf*
pp *-* *pp* *pp*

ppp *ppp* *ppp*

98

Bis.
Br. A.
Br. E.
T. čl.
Kl.

mp *mp* *mp* *mf*
mp *mp* *mp* *mf*
mp *mp* *ppp* *mp* *mf*
mp *mp* *mp* *mf*
- *-* *-* *gloss.* *gloss.* *gloss.* *gloss.* *gloss.* *mf*

* blokirati žice na kojima se izvodi gloss. slobodnom
rukom

l.v.

Musical score for orchestra and piano, page 21, measures 102-103. The score includes parts for Bis., Br. A, Br. E, T. čl., and Kl. The instrumentation changes between measures 102 and 103. In measure 102, Bis., Br. A, and Br. E play eighth-note patterns. In measure 103, T. čl. and Kl. play eighth-note patterns. The piano part features sustained notes with dynamic markings like *mp*, *mf*, and *ppp*. Glissando markings are present above the piano staff.

106

Bis. $\begin{cases} \text{fp} > \text{ppp} < f \\ \text{fp} > \text{ppp} < f \\ \text{fp} > \text{ppp} < f \end{cases}$

Br. A. $\begin{cases} f \\ mp \end{cases}$

Br. E. $\begin{cases} f \\ mp \end{cases}$

T. čl. $\begin{cases} \text{naizmjenično svirati prigušene žice (može i istovremeno)} \\ \text{fp} > \text{ppp} < f \\ p \end{cases}$

Kl. $\begin{cases} \text{*vertikalni glissando u najnižem registru (met. žice)} \\ \text{gliss.} \\ \text{gliss.} \\ \text{gliss.} \\ \text{gliss.} \\ \text{gliss.} \end{cases}$

110

Bis.

Br. A

Br. E

T. čl.

Kl.

112

naizmjenično svirati prigušene žice (može i istovremeno)

Br. A

Br. E

T. čl.

Kl.

23

Bis. **G**

cresc. molto

Hej! Kad će kraj? — Hej jel znaš kad će kraj?

Br. A **G**

cresc. molto

mp lupati dlanom *sf* *3* po glasnjači

Br. E **G**

cresc. molto

sf *mp* *3* lupati dlanom po glasnjači

T. čl. **G**

cresc. molto

mp sf

Kl. **G**

*naglo zaklopi poklopac od klavira

cresc. molto

*vertical gliss.

mp *Št!* *mp* *3* * ustati se otvori poklopac *f* *3* *Št!*

3 *udarci po poklopцу* *sf* *sf*

Bis.

119 Hejjel znaš,
hejjelznaš
kad će, kad će
ne,stvar- no

mp ³lupati dlanom
po glasnjači

Br. A kad će ne,stvar- no

mf *ppp* *sf* *mf* *f* *mp* ³

Br. E kad će ne,stvar- no

mf *ppp* *sf* *mf* *f* *mp* ³

T. čl. Hejjel znaš,hejjel znaš
lupati dlanom
po glasnjači

mp ³ *ppp* *sf* *mf* ³ *f* *mp* ³

Kl. Št! Ni-je

f *sf* *mf*

accel.

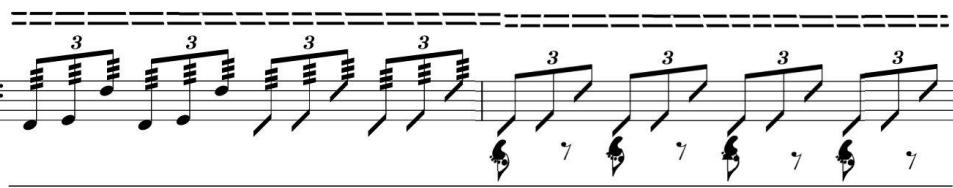
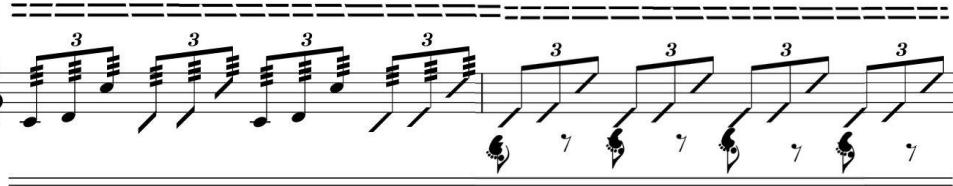
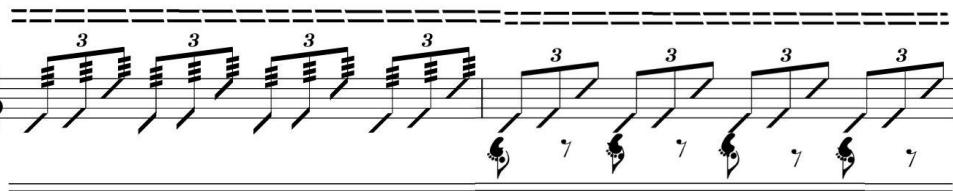
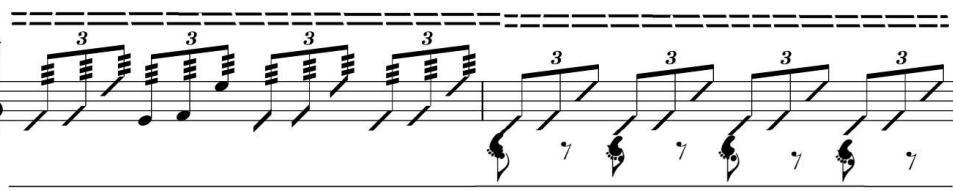
Bis.

Br. A

Br. E

T. čl.

Kl. {

accel.

A musical staff with six eighth notes. Each note has a vertical line through it, indicating it should be played as a sixteenth note. Below the staff, the dynamic marking "ppp" is written.

127

Bis.

Hej!

(cresc. molto)

fff

Br. A

Hej!

(cresc. molto)

fff

Br. E

Hej!

(cresc. molto)

fff

T.č 1.

Hej!

(cresc. molto)

fff

Kl.

* postepeno "širiti" cluster

Hej!

(cresc. molto)

fff